

Jason Luttgens, Matthew Pepe, Kevin Mandia

INCYDENTY BEZPIECZEŃSTWA

Metody reagowania
w informatyce
śledczej

CASE No. 2156

LEVEL ONE SECURITY C

HACKING CASE 2

INVESTIGATION

Helion

Mc
Graw
Hill
Education

Tytuł oryginału: Incident Response & Computer Forensics, Third Edition

Tłumaczenie: Łukasz Piwko

ISBN: 978-83-283-1483-2

Original edition copyright © 2014 by McGraw-Hill Education.
All rights reserved.

Polish edition copyright © 2016 by HELION SA
All rights reserved

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Wydawnictwo HELION
ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie/inchez>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

O autorach	13
Wstęp	15
Podziękowania	17
Wprowadzenie	19

CZĘŚĆ I Przygotowywanie się na nieuniknione

1 Prawdziwe incydenty	25
Co to jest incydent bezpieczeństwa	26
Co to jest reakcja na incydent	27
Aktualny stan wiedzy	28
Dlaczego powinieneś interesować się kwestiami reakcji na incydenty bezpieczeństwa	30
Studia przypadku	30
Studium przypadku 1. Gdzie są pieniądze	31
Studium przypadku 2. Certyfikat autentyczności	37
Fazy cyklu ataku	40
I co z tego	43
Pytania	43
2 Podręcznik reagowania na incydenty bezpieczeństwa	45
Co to jest incydent bezpieczeństwa komputerowego	46
Cele reakcji na incydent	47
Kto bierze udział w procesie reakcji na incydent	48
Wyszukiwanie utalentowanych specjalistów do zespołu reagowania na incydenty	50

Proces reakcji na incydent	53
Czynności wstępne	54
Śledztwo	54
Czynności naprawcze	62
Rejestrowanie istotnych informacji śledczych	63
Raportowanie	64
I co z tego	65
Pytania	66
3 Przygotowanie na incydent	67
Przygotowywanie organizacji na incydent	68
Identyfikacja ryzyka	69
Zasady ułatwiające skuteczne zareagowanie na incydent	69
Współpraca z zewnętrznymi firmami informatycznymi	70
Kwestie związane z infrastrukturą globalną	71
Szkolenie użytkowników w zakresie bezpieczeństwa hostów	71
Przygotowywanie zespołu RI	72
Definiowanie misji	72
Procedury komunikacji	73
Informowanie o wynikach śledztwa	75
Zasoby dla zespołu RI	76
Przygotowywanie infrastruktury do reakcji na incydent	83
Konfiguracja urządzeń komputerowych	84
Konfiguracja sieci	91
I co z tego	100
Pytania	100

CZĘŚĆ II Wykrywanie incydentów i ich charakterystyka

4 Prawidłowe rozpoczynanie śledztwa	103
Zbieranie wstępnych faktów	104
Listy kontrolne	105
Robienie notatek na temat sprawy	111
Chronologiczne zapisywanie informacji o ataku	112
Priorytety śledztwa	113
Co to są elementy dowodu	113
Ustalanie oczekiwań z kierownictwem	114
I co z tego	114
Pytania	115

5	Zdobywanie tropów	117
	Definiowanie wartościowych tropów	118
	Postępowanie z tropami	119
	Zamienianie tropów we wskaźniki	120
	Cykl generowania wskaźnika	120
	Analizowanie tropów wewnętrznych	133
	Analizowanie tropów zewnętrznych	134
	I co z tego	136
	Pytania	137
6	Określanie zasięgu incydentu	139
	Co mam zrobić	141
	Analizowanie danych początkowych	141
	Zbieranie i analiza dowodów początkowych	142
	Określanie sposobu działania	143
	Wyciek danych klientów	144
	Wyciek danych klientów — przykłady niepoprawnego określania zasięgu incydentu	148
	Oszustwo w automatycznym systemie rozrachunkowym (ACH)	149
	Oszustwo ACH — nieprawidłowa identyfikacja zasięgu incydentu	151
	I co z tego	152
	Pytania	152

CZĘŚĆ III Gromadzenie danych

7	Zbieranie danych na żywo	155
	Kiedy wykonywać analizę na żywo	156
	Wybór narzędzia do analizy na żywo	158
	Jakie informacje zbierać	159
	Najlepsze praktyki gromadzenia danych	161
	Gromadzenie danych na żywo w systemach Microsoft Windows	165
	Gotowe zestawy narzędzi	165
	Narzędzia własnej roboty	168
	Zbieranie informacji z pamięci	170
	Zbieranie danych na żywo w systemach uniksowych	174
	Zestawy narzędzi do analizy na żywo	175
	Wykonywanie zrzutów pamięci	178
	I co z tego	183
	Pytania	184

8	Duplikacja danych śledczych	185
	Formaty obrazów na potrzeby śledztwa	187
	Kompletny obraz dysku	188
	Wykonywanie obrazu partycji	190
	Wykonywanie obrazu logicznego	190
	Integralność obrazu	191
	Tradycyjne metody duplikacji	193
	Sprzętowe blokady zapisu	193
	Narzędzia do tworzenia obrazów	195
	Duplikowanie działającego systemu	199
	Duplikowanie środków firmowych	200
	Duplikowanie maszyn wirtualnych	201
	I co z tego	202
	Pytania	202
9	Dowody z sieci	203
	Argumenty za monitorowaniem sieci	204
	Rodzaje monitoringu sieciowego	205
	Monitorowanie zdarzeń	205
	Rejestrowanie nagłówków i całych pakietów	207
	Modelowanie statystyczne	208
	Tworzenie systemu monitorowania sieci	211
	Wybór sprzętu	211
	Instalacja gotowej dystrybucji	213
	Wdrażanie czujnika sieciowego	214
	Ocenianie jakości monitora sieciowego	215
	Analiza danych sieciowych	215
	Kradzież danych	217
	Rekonosans za pomocą konsoli sieciowej	223
	Inne narzędzia do analizy sieciowej	229
	Zbieranie dzienników generowanych przez zdarzenia sieciowe	231
	I co z tego	232
	Pytania	232
10	Usługi dla przedsiębiorstw	233
	Usługi infrastruktury sieciowej	234
	DHCP	234
	Usługa DHCP ISC	237
	DNS	238
	Aplikacje do zarządzania przedsiębiorstwem	243
	Program Software Management Suite firmy LANDesk	244
	Program Altiris Client Management Suite firmy Symantec	246

Programy antywirusowe	249
Kwarantanna programu antywirusowego	249
Program Symantec Endpoint Protection	250
Program McAfee VirusScan	252
Program Trend Micro OfficeScan	255
Serwery sieciowe	257
Podstawowe informacje o serwerach sieciowych	257
Serwer HTTP Apache	259
Serwer Microsoft Information Services	260
Serwery baz danych	263
Microsoft SQL	264
MySQL	265
Oracle	267
I co z tego	268
Pytania	268

CZĘŚĆ IV Analiza danych

11 Metody analizy	271
Definicja celów	272
Zapoznanie się z danymi	274
Miejsca przechowywania danych	274
Co jest dostępne	276
Dostęp do zdobytych danych	277
Obrazy dysków	277
Jak to wygląda	279
Analiza danych	280
Zarys proponowanej metody działania	281
Wybór metod	282
Ewaluacja wyników	286
I co z tego	287
Pytania	287
12 Prowadzenie czynności śledczych w systemach Windows	289
Analiza systemu plików	291
Główna tabela plików	291
Atrybuty INDX	300
Dzienniki zmian	302
Kopie zapasowe woluminów wykonywane w tle	303
Readresator systemu plików	305

Pobieranie zasobów z wyprzedzeniem	306
Dowody	307
Analiza	308
Dzienniki zdarzeń	311
Dowody	311
Analiza	312
Zadania zaplanowane	322
Tworzenie zadań za pomocą polecenia at	322
Tworzenie zadań za pomocą polecenia schtasks	324
Dowody	324
Analiza	325
Rejestr systemu Windows	330
Dowody	331
Analiza	336
Narzędzia do analizy rejestru	363
Inne ślady sesji interaktywnych	365
Pliki LNK	366
Listy szybkiego dostępu	367
Kosz	369
Pamięć	372
Dowody	372
Analiza pamięci	376
Inne mechanizmy utrwalania	386
Foldery startowe	387
Zadania cykliczne	387
Modyfikacja systemowych plików binarnych	388
Modyfikowanie kolejności wczytywania bibliotek DLL	389
Powtórzenie — odpowiedzi na często pojawiające się pytania	392
I co z tego	396
Pytania	397

13 Prowadzenie czynności śledczych w systemach Mac OS X 399

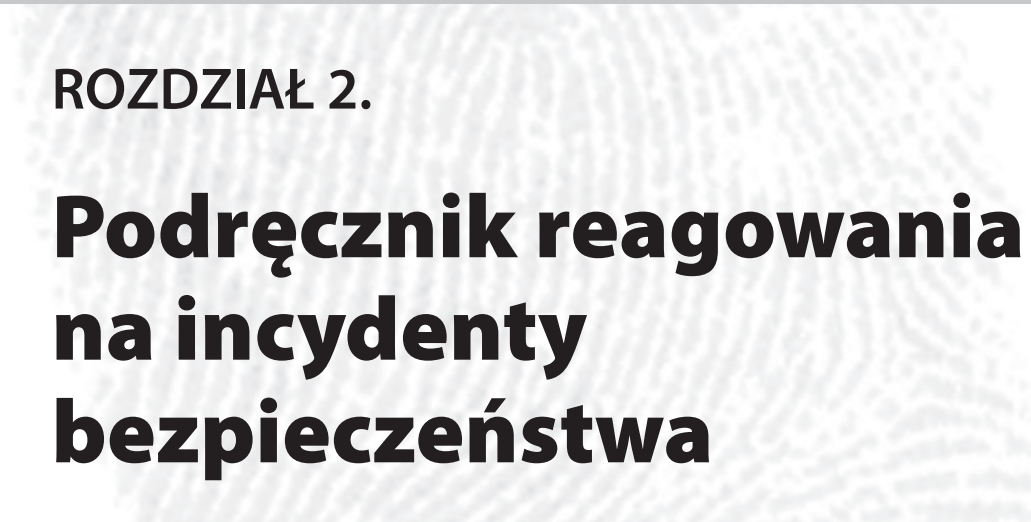
System plików HFS+ i metody jego analizy	400
Układ woluminu	401
Usługi systemu plików	407
Podstawowe dane systemu operacyjnego	410
Układ systemu plików	410
Konfiguracja użytkownika i usług	415
Kosz i pliki usunięte	418
Inspekcja systemu, bazy danych i dzienniki	419
Zadania zaplanowane i usługi	429
Instalatory aplikacji	432

Powtórzenie — odpowiedzi na często zadawane pytania	433
I co z tego	435
Pytania	436
14 Badanie aplikacji	437
Co to są dane aplikacji	438
Gdzie aplikacje przechowują dane	439
System Windows	439
System OS X	440
System Linux	440
Ogólne zasady badania aplikacji na potrzeby śledztwa	441
Przeglądarki internetowe	445
Internet Explorer	447
Google Chrome	453
Mozilla Firefox	458
Klienty poczty elektronicznej	463
Internetowe klienty poczty elektronicznej	464
Microsoft Outlook dla systemów Windows	465
Apple Mail	469
Microsoft Outlook for Mac	470
Komunikatory internetowe	472
Metody analizy	472
Najpopularniejsze komunikatory i protokoły	473
I co z tego	481
Pytania	481
15 Sortowanie szkodliwych programów	483
Postępowanie ze szkodliwym oprogramowaniem	485
Bezpieczeństwo	485
Dokumentacja	486
Dystrybucja	487
Dostęp do szkodliwych witryn internetowych	488
Środowisko do sortowania	489
Konfiguracja środowiska wirtualnego	491
Analiza statyczna	491
Co to za plik	492
Przenośne pliki wykonywalne	501
Analiza dynamiczna	506
Zautomatyzowana analiza dynamiczna — piaskownice	507
Ręczna analiza dynamiczna	507
I co z tego	513
Pytania	514

16	Pisanie raportów	515
	Po co pisać raporty	516
	Standardy raportowania	517
	Styl i formatowanie raportu	518
	Treść i organizacja treści raportu	521
	Kontrola jakości	524
	I co z tego	525
	Pytania	525

CZĘŚĆ V Naprawa

17	Wprowadzenie do technik naprawczych	529
	Podstawowe pojęcia	530
	Testy wstępne	536
	Kompletowanie zespołu naprawczego	536
	Kiedy utworzyć zespół naprawczy	536
	Wyznaczanie lidera procesu naprawczego	537
	Członkowie zespołu naprawczego	539
	Czas rozpoczęcia akcji	540
	Opracowywanie i wdrażanie wstępnych środków zaradczych	542
	Skutki zaalarmowania hakera	544
	Opracowywanie i wdrażanie środków ograniczania zasięgu incydentu	545
	Plan ostatecznej likwidacji zagrożenia	548
	Wybór momentu wykonania planu likwidacji zagrożenia i jego wdrażanie	552
	Formułowanie zaleceń strategicznych	557
	Dokumentacja zdobytego doświadczenia	557
	Podsumowanie	559
	Typowe błędy będące przyczyną niepowodzenia procesu naprawczego	565
	I co z tego	566
	Pytania	566
18	Studium przypadku procesu naprawczego	567
	Plan naprawczy dla pierwszego przypadku — pokaż pieniądze	568
	Wybór członków zespołu	569
	Czas prowadzenia działań naprawczych	570
	Ograniczanie zasięgu incydentu	570
	Wstępna akcja naprawcza	574
	Pozbywanie się hakera ze środowiska	578
	Strategia na przyszłość	582
	I co z tego	584
	Pytania	585
	Skorowidz	587

ROZDZIAŁ 2.

Podręcznik reagowania na incydenty bezpieczeństwa

Przygotowanie się na incydent bezpieczeństwa komputerowego i odpowiednia reakcja to duże wyzwanie. Technologia nie stoi w miejscu, przez co czasami może się wydawać, że trudno za nią nadążyć. Jednak wspólnie mamy już ponad trzydzieści lat doświadczenia w tej branży i pracowaliśmy nad setkami przypadków w organizacjach każdej wielkości. W odniesieniu do tego rozdziału do głowy przychodzą dwie konkretne myśli. Po pierwsze, największe trudności przy reagowaniu na incydenty powodują sprawy nietechniczne. Po drugie, podstawowe zasady badania incydentów bezpieczeństwa komputerowego nie różnią się od nietechnicznych śledztw. Największą trudnością jest przedarcie się przez szum marketingowy, którego celem jest przekonanie nas, że jest inaczej.

W rozdziale tym pragniemy pomóc Ci w przejściu przez gąszcz modnych słów i marketingowy szum, abyś wiedział, co naprawdę jest ważne, i mógł sporządzić solidny program reagowania na incydenty bezpieczeństwa. Zaczynamy od podstaw, czyli wyjaśniamy, co oznacza bezpieczeństwo komputerowe, jakie są cele reakcji na incydent oraz kto bierze udział w tym procesie. Następnie opisujemy fazy cyklu śledztwa, metody zdobywania najważniejszych informacji oraz techniki raportowania. Z doświadczenia wiemy, że organizacje, które poświęcają dużo czasu na przemyślenie tych kwestii, znacznie skuteczniej radzą sobie z incydentami bezpieczeństwa.

CO TO JEST INCYDENT BEZPIECZEŃSTWA KOMPUTEROWEGO

Definicja incydentu bezpieczeństwa komputerowego określa zakres działań utworzonego zespołu specjalistów i pozwala skupić działania na odpowiednich obszarach. Definicja jest bardzo ważna, ponieważ dzięki niej każdy członek drużyny zna swoje obowiązki. Jeśli jeszcze jej nie sformułowałeś, powinieneś jak najszybciej określić, co w Twojej organizacji oznacza pojęcie „incydent bezpieczeństwa komputerowego”. Nie istnieje jedyna powszechnie przyjęta definicja, ale uważa się, że incydent bezpieczeństwa komputerowego to każde zdarzenie:

- którego celem jest spowodowanie szkody,
- którego sprawcą jest człowiek,
- w którym wykorzystywane są zasoby komputerowe.

Przyjrzyjmy się krótko tym cechom. Pierwsze dwie są zbieżne z wieloma typami incydentów nietechnicznych, np. podpaleniem, kradzieżą czy napaścią. Jeśli celem nie jest wyrządzenie krzywdy, trudno zdarzenie nazwać incydem. Należy przy tym podkreślić, że szkoda może nie być *natychmiastowa*. Przykładowo skanowanie systemu w poszukiwaniu luk w zabezpieczeniach, które później zostaną wykorzystane w szkodliwy sposób, samo w sobie nie powoduje szkody — ale bez wątpienia jest to działanie, którego celem jest wyrządzenie krzywdy. Druga cecha, czyli udział człowieka, wyklucza takie zdarzenia jak losowe awarie systemu i czynniki niezależne od nas, np. pogodę. To, że z powodu przerwy w dopływie energii przestała działać zaporą sieciowa, wcale nie oznacza, że wystąpił incydent bezpieczeństwa, chyba że sprawcą tej przerwy jest działający umyślnie człowiek albo ktoś wykorzysta nadarżającą się okazję do zrobienia czegoś niedozwolonego.

Trzecia cecha decyduje o tym, że dane zdarzenie to właśnie incydent bezpieczeństwa komputerowego, ponieważ dotyczy zasobów komputerowych. Pojęcia „zasoby komputerowe” używamy, ponieważ obejmuje szeroki wachlarz różnych technologii. Czasami zasoby komputerowe pozostają niezauważone — są to nośniki do archiwizacji danych, telefony, drukarki, karty dostępu do budynków, tokeny dwuskładnikowe, kamery, automaty, urządzenia GPS, tablety, telewizory i wiele innych. Urządzenia komputerowe są wszędzie i czasami zapominamy, jak dużo informacji się w nich znajduje, czym sterują oraz do czego są podłączone.

Czasami możemy nie mieć pewności, czy dane zdarzenie jest incydem, dopóki nie przeprowadzimy pewnych analiz wstępnych. Podejrzaną aktywność zawsze należy traktować jako potencjalny incydent, który trzeba zbadać i ewentualnie udowodnić, że nim nie jest. Może też się zdarzyć, że w toku śledztwa prowadzonego w sprawie incydu okaże się, że to wcale nie był incydent bezpieczeństwa.

Oto kilka przykładów typowych incydu bezpieczeństwa komputerowego:

- kradzież danych, takich jak poufne informacje osobiste, wiadomości e-mail i dokumenty;
- kradzież funduszy, np. nieuprawniony dostęp do konta bankowego, skorzystanie z karty kredytowej lub oszustwo dotyczące przelewów;
- wyłudzenie;
- nieuprawniony dostęp do zasobów komputerowych;
- obecność szkodliwego oprogramowania, np. narzędzi zdalnego dostępu i programów szpiegujących;
- posiadanie nielegalnych lub nieautoryzowanych materiałów.

Skutkiem tych incydu może być konieczność przeinstalowania kilku komputerów, poniesienie dużych kosztów związanych z czynnościami naprawczymi, a nawet zamknięcie całej organizacji. Decyzje, które podejmiesz, zarówno przed incydem, podczas jego trwania, jak i po incydencie, będą miały bezpośredni wpływ na to, co się wydarzy.

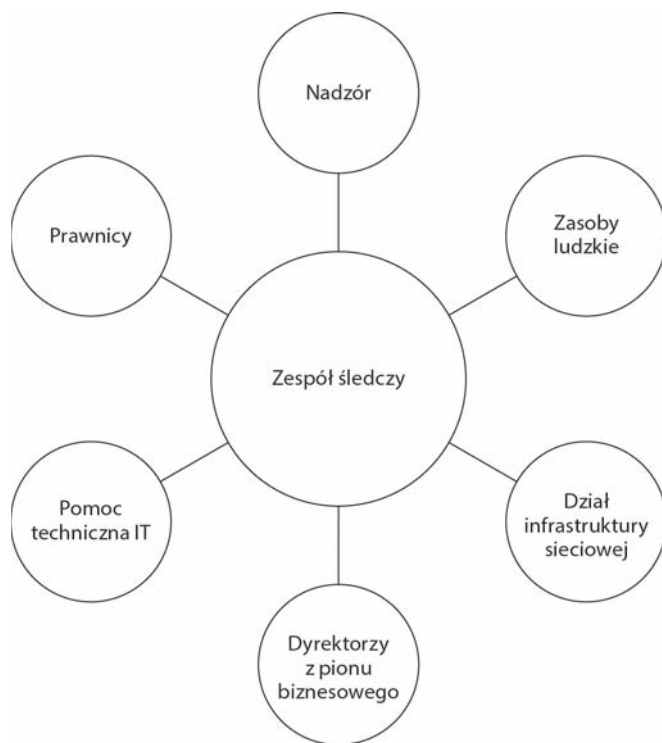
CELE REAKCJI NA INCYDENT

Głównym celem reagowania na incydent bezpieczeństwa jest pozbycie się zagrożenia ze środowiska komputerowego organizacji, zminimalizowanie szkód oraz przywrócenie normalnej działalności. Cel ten osiąga się, wykonując dwie ważne czynności. Oto one.

- Śledztwo
 - Ustalenie początkowej metody przeprowadzenia ataku.
 - Ustalenie użytych szkodliwych programów i narzędzi.
 - Ustalenie, które systemy zostały zainfekowane i w jaki sposób się to stało.
 - Ustalenie, czego hakerowi udało się dokonać (szacowanie szkód).
 - Ustalenie, czy incydent trwa.
 - Ustalenie czasu trwania incydu.
- Czynności naprawcze
 - Wykorzystanie informacji zdobytych w toku śledztwa oraz opracowanie i wdrożenie planu naprawczego.

KTO BIERZE UDZIAŁ W PROCESIE REAKCJI NA INCYDENT

Reakcja na incydent (ang. *incident response* — IR) to dyscyplina obejmująca wiele dziedzin. Wymaga znajomości zasobów z kilku różnych jednostek operacyjnych organizacji. Jak wynika z rysunku 2.1, w proces reagowania na incydent bezpieczeństwa może zostać zaangażowanych wiele osób z różnych działów firmy, np. specjaliści od zasobów ludzkich, prawnicy, informatycy, specjaliści od PR, specjaliści od zabezpieczeń, ochroniarze, dyrektorzy, pracownicy pomocy technicznej i inni.

RYСУNEK 2.1. Skład zespołu

Na czas trwania procesu reakcji na incydent firmy zazwyczaj tworzą zespoły złożone z wyznaczonych osób, których zadaniem jest przeprowadzenie dochodzenia i pozbycie się problemu. Zespołem dowodzi doświadczony kierownik, najlepiej jeśli jest to ktoś potrafiący kierować innymi jednostkami biznesowymi podczas śledztwa. Tego, jak ważny jest ten ostatni punkt, nie da się przecenić. Kierownik zespołu musi szybko zdobywać informacje i zlecać zadania do wykonania wszystkim zasobom w organizacji. Dlatego jest nim często dyrektor ds. informatyki i zabezpieczeń albo ktoś mu bezpośrednio podległy. Osoba ta staje się osią całego przedsięwzięcia,

nadzoruje wiele działań oraz dba o to, by wszystko było wykonywane, jak należy. Zespołem naprawczym kieruje doświadczony pracownik działu informatycznego. Jest to postać, na której spoczywa obowiązek koordynowania wszystkich czynności naprawczych, włącznie z działaniami podjętymi na podstawie wyników śledztwa, oceną stopnia poufności skradzionych danych oraz wprowadzeniem strategicznych zmian mających na celu zapewnienie większego bezpieczeństwa firmy.

Większość organizacji obsadza zespoły reagowania i naprawczy osobami z różnych szczebli i działów. Wśród nich podczas śledztwa często można znaleźć pracowników wyższego szczebla z działów IT, zwłaszcza mających doświadczenie w analizowaniu dzienników, informatyce śledczej i rozpoznawaniu wirusów. Zespół śledczy powinien też mieć szybki dostęp do miejsc przechowywania dzienników, konfiguracji systemu oraz musi posiadać uprawnienia do wyszukiwania potrzebnych materiałów, jeżeli w użyciu jest obejmująca całe przedsiębiorstwo platforma reagowania na incydenty. Ponadto w grupie mogą znaleźć się konsultanci, którzy będą opracowywać taktykę śledztwa, jeśli mają odpowiednie doświadczenie. Zespół naprawczy z kolei powinien mieć uprawnienia do tego, aby nakazać wprowadzenie zmian potrzebnych do pozbycia się problemu.

Uwaga

Uzyskanie uprawnień do wyszukiwania informacji w całym przedsiębiorstwie może być trudne, ponieważ istnieją regulacje prawne i lokalne, które mogą w tym przeszkadzać, zwłaszcza na terenie Unii Europejskiej.

W zespołach pomocniczych tworzonych w razie potrzeby z reguły nie muszą znajdować się ludzie związani ze śledztwem ani czynnościami naprawczymi. Ich praca zazwyczaj polega na wykonywaniu konkretnych zadań na żądanie kierownika śledztwa. Typowymi członkami zespołów pomocniczych są:

- wewnętrznymi i zewnętrznymi radcami prawnymi;
- inspektorzy nadzoru (np. PCI, HIPAA, FISMA oraz NERC);
- pracownicy pomocy technicznej;
- członkowie zespołów zajmujących się infrastrukturą sieci;
- dyrektorzy z pionu biznesowego;
- przedstawiciele działu zasobów ludzkich;
- pracownicy działu PR.

Skład zespołów śledczych i naprawczych opisujemy w rozdziale 3., ale należy pamiętać, że relacje i oczekiwania należy ustalić z góry. Najgorszym momentem do otrzymania wytycznych od rady lub inspektorów jest czas, gdy śledztwo już trwa. Bardzo dobrym pomysłem jest określenie wszystkich wymogów dotyczących raportowania i całego procesu w sposób odpowiedni dla swojej branży.

Co powinno się wiedzieć z perspektywy nadzoru? Jeśli jeszcze nie odbyłeś spotkania z inspektorami wewnętrznymi, którzy jednocześnie mogą być głównymi radcami prawnymi firmy, poświęć dzień na rozmowy o cyklu incydentu. Dowiedz się, jakie systemy informatyczne są objęte atakiem i jakie obowiązują wymagania dotyczące składania raportów.

W niektórych sytuacjach odpowiedź na pytanie o zasięg może być znaleziona innymi środkami (mogą to być np. oceny zgodności z normami PCI DSS). Dowiedz się, kogo należy informować o potencjalnych włamaniach i przypadkach złamania zabezpieczeń, a także jakie są zdefiniowane progi powiadomień. Co najważniejsze, znajdź wewnętrzną jednostkę odpowiedzialną za komunikację na zewnątrz i upewnij się, że członkowie Twojego zespołu mogą rozmawiać z decydentami bez owijania w bawełnę.

Wewnętrzna rada prawników powinna pomóc w określeniu odpowiadających jej progów raportowania. Różne parametry (czas od identyfikacji zdarzenia, możliwość wycieku danych, zakres potencjalnego wycieku) mogą nie pasować do parametrów określonych przez strony zewnętrzne.

Uwaga

Jedną z branż, która notorycznie narzuca procesy i standardy śledczym, jest branża kart płatniczych. Gdy przedstawiciele tej gałęzi zostaną zaangażowani w proces śledczy, prowadzone przez Ciebie działania naprawcze mają drugorzędne znaczenie w porównaniu z ich celem ochrony marki i zmotywowania organizacji do spełnienia wymogów standardu PCI DSS.

Wyszukiwanie utalentowanych specjalistów do zespołu reagowania na incydenty

Pracujemy w firmie świadczącej usługi konsultacyjne na rzecz organizacji borykających się z poważnymi problemami dotyczącymi bezpieczeństwa informacji. Biorąc to pod uwagę, wiemy, że z całego serca powinniśmy zalecać zatrudnianie konsultantów, jeśli tylko wystąpią jakiegokolwiek incydenty. To trochę tak, jakby pytać przedstawiciela firmy Porsche, czy potrzebujemy najnowszego modelu ich samochodu. Szczera odpowiedź na pytanie, czy dana firma powinna skorzystać z usług konsultanta, czy zlecić wykonanie wszystkich prac firmie konsultacyjnej, zależy od wielu czynników. Oto one.

- **Koszt utrzymywania zespołu reagowania na incydenty** — jeśli tempo operacji nie jest wysokie i nie można wykazać ich wyników, wiele firm nie może sobie pozwolić na utrzymywanie zespołu doświadczonych specjalistów od reagowania na incydenty ani uzasadnić jego istnienia.
- **Kultura zlecania zadań na zewnątrz** — wiele organizacji zleca różne zadania biznesowe, włącznie z usługami IT. Ku naszemu zaskoczeniu kilka firm z listy „Fortune” 500 zleca ogromną większość swoich usług informatycznych na zewnątrz. Zjawisko to i jego implikacje dla powodzenia reakcji na incydent omawiamy w jednym z kolejnych rozdziałów.
- **Upoważnienie przez władze nadzorujące i urząd certyfikacji** — przykładem zewnętrznej organizacji, która może dyktować, w jaki sposób ma być prowadzona akcja, jest Rada PCI Security Standards Council. Jeżeli Twoja firma działa w branży związanej z kartami kredytowymi, wspomniana rada może narzucić wymóg, aby śledztwo prowadziły „zatwierdzone” firmy.

- **Brak doświadczenia w prowadzeniu śledztw** — wynajęcie doświadczonej firmy konsultacyjnej może być najlepszym sposobem na utworzenie załóżka własnego zespołu reagowania na incydenty (RI). Prowadzenie dochodzeń to działalność wymagająca doświadczenia i umiejętności w tym zakresie rosną wraz ze zdobywanym doświadczeniem.
- **Brak lub ograniczone zasoby własnych specjalistów** — prowadzenie śledztw, zwłaszcza dotyczących włamań, wymaga dużych umiejętności i szerokiej wiedzy, od znajomości sposobu działania systemów operacyjnych, aplikacji i sieci po umiejętność analizowania szkodliwych programów i przeprowadzenia czynności naprawczych.

Z wyjątkiem sytuacji, gdy firma nie ma w ogóle żadnego wewnętrznego działu IT, z naszego doświadczenia wynika, że organizacje utrzymujące własne zespoły ds. reagowania na incydenty mają większą szansę na skuteczne śledztwo i szybkie rozwiązanie problemu. Jest tak nawet wtedy, kiedy zespół RI przeprowadzi tylko wstępne czynności śledcze przy zaangażowaniu pomocy z zewnątrz.

Uwaga

Kiedy zatrudniamy zewnętrznych ekspertów do pomocy w śledztwie, warto napisać umowę przy pomocy radców prawnych, aby jej postanowienia były zabezpieczone przed ujawnieniem.

Jak zatrudnić talent

Zatrudnianie odpowiednich ludzi sprawia trudności wszystkim dyrektorom. Jeśli masz zespół i chcesz go powiększyć, znalezienie odpowiedniej osoby może być łatwiejsze, ponieważ w ocenie umiejętności i osobowości aplikanta możesz liczyć na pomoc członków zespołu. Ponadto już wiesz, jak się to robi i do jakich ról potrzebujesz ludzi, co ułatwia sporządzenie profilu idealnego kandydata. Jeżeli jednak znajdujesz się w sytuacji typowej dla specjalisty od zabezpieczeń informatycznych, który musi utworzyć niewielki zespół RI, to od czego zaczniesz? Zalecamy podzielenie procesu szukania pracownika na dwa etapy, czyli znalezienie kandydatów, a następnie ocenienie ich kwalifikacji i tego, czy pasują do Twojej firmy.

Znajdowanie kandydatów

Jednym z narzucających się pomysłów jest rekrutowanie członków innych zespołów RI. Dobrym pomysłem jest też umieszczenie ogłoszeń w portalach typu LinkedIn, choć jest to metoda pasywna. Szybsze efekty daje aktywne poszukiwanie kandydata np. w grupach technicznych, odpowiednich mediach społecznościowych i na tablicach ogłoszeń. Do wielu specjalistów od informatyki śledczej o różnym poziomie umiejętności można dotrzeć właśnie poprzez tablice ogłoszeń, takie jak np. Forensic Focus.

Jeśli masz możliwość skontaktowania się z biurami karier ośrodków uniwersyteckich, na uczelniach z dobrym programem nauczania w dziedzinach informatyki, inżynierii i informatyki śledczej możesz znaleźć początkujących analityków do zespołu. Z naszego doświadczenia wynika, że najlepszych kandydatów do naszej pracy można znaleźć tam, gdzie program obejmuje jako przedmiot główny czteroletni kurs informatyki i inżynierii oraz istnieje możliwość odbywania dodatkowych kursów z informatyki śledczej albo zdobywania certyfikatów z tej dziedziny.

Odwrotnie jest natomiast w miejscach uczących wszystkiego w ramach głównego programu nauczania. Podstawowe zdolności, jakie powinien posiadać idealny kandydat, są takie same jak w większości innych dziedzin naukowych: są to zmysł obserwacji oraz umiejętność porozumiewania się, klasyfikowania, mierzenia, wnioskowania i przewidywania. Osoby obdarzone takimi talentami są z reguły najlepszymi członkami zespołów RI. Jeśli znajdziesz w pobliżu swojej firmy uczelnię, której program nauczania skupia się najpierw na podstawach nauki i inżynierii oraz przewiduje seminaRIA lub przedmioty fakultatywne z informatyki śledczej, masz szczęście.

Ocenianie przydatności kandydata: zdolności i cechy

Jakie zdolności powinni mieć członkowie Twojego zespołu RI? Generalnie zespół taki powinien składać się z osób o różnych talentach, takich, które mają wiedzę i umiejętności pozwalające im przechodzić między kolejnymi fazami śledztwa. Patrząc na naszą grupę konsultacyjną, dostrzegamy pewne cechy, które wydają się cenne. Jeśli zatrudniasz doświadczonych kandydatów, weź pod uwagę to, czy mają poniższe kwalifikacje.

- **Doświadczenie w prowadzeniu śledztw w środowisku technologicznym** — jest to szerokie pole obejmujące zarządzanie informacjami i analizowanie tropów, umiejętność współdziałania z innymi jednostkami biznesowymi, zdolność analizowania dowodów i danych oraz podstawowe umiejętności techniczne.
- **Doświadczenie w prowadzeniu ekspertyz z zakresu informatyki śledczej** — na doświadczenie takie składa się znajomość podstaw działania systemów operacyjnych, znajomość artefaktów systemów i aplikacji, umiejętność analizowania dzienników oraz pisanie zrozumiałej dokumentacji.
- **Doświadczenie w analizowaniu ruchu sieciowego** — jest to umiejętność badania ruchu sieciowego i protokołów oraz znajomość technologii pozwalających na wykorzystanie zdobytych informacji w systemie detekcyjnym.
- **Znajomość aplikacji z branży działalności organizacji** — większość firm posiada specjalne systemy przetwarzające dane na specjalnych platformach (np. transakcje finansowe odbywające się na komputerach mainframe).
- **Znajomość zagadnień IT dla przedsiębiorstw** — przy braku platformy RI nie ma nic lepszego od administratora umiejącego napisać dwulinijkowy skrypt przeszukujący wszystkie znajdujące się pod jego kontrolą serwery.
- **Umiejętność analizowania szkodliwego kodu źródłowego** — osoba potrafiąca to robić jest bardzo ważnym członkiem zespołu, ale większość zespołów RI może się bez niej obyć, wykonując podstawową analizę automatycznie „w piaskownicy”. Jeśli masz trzy wolne miejsca pracy, zatrudnij wszechstronne osoby posiadające podstawową wiedzę w zakresie wykrywania szkodliwej działalności.

Jakie cechy osobowości powinien mieć członek zespołu RI? Podczas rozmów o pracę próbujemy dowiedzieć się, czy kandydat ma następujące cechy:

- wysokie kompetencje analityczne,
- wysokie kompetencje komunikacyjne,

- umiejętność dostrzegania szczegółów,
- metodyczne i zorganizowane podejście do rozwiązywania problemów,
- udowodnione sukcesy w rozwiązywaniu problemów.

Często jesteśmy pytani o to, czy różne certyfikaty, od których roi się w branżach informatyki śledczej i RI, są coś warte. Zasadniczo wszystkie certyfikaty wymagające okresowego zdawania testów i wykazywania, że ktoś cały czas się uczy, są dobrym wskaźnikiem, że taka osoba aktywnie działa na pewnym polu. Jeśli aplikant ma niewielkie doświadczenie w pracy, na podstawie odbytych przez niego szkoleń możemy wytypować tematy do poruszenia podczas rozmowy o pracę. Ponadto, jeśli testy certyfikacyjne są dostępne w internecie, możemy przy okazji sprawdzić zdolności komunikacyjne kandydata oraz jego styl pisanie. Jeśli nie, to mamy dobry wskaźnik prawdziwych umiejętności kandydata. W istocie zauważamy odwrotną zależność między głębią wiedzy aplikanta i liczbą posiadanych przez niego certyfikatów, jeśli jego doświadczenie zawodowe jest solidne. Nieprzydatne z reguły są certyfikaty wydawane przez konkretne firmy, ponieważ stanowią one tylko poświadczenie umiejętności w zakresie posługiwania się konkretnymi narzędziami, a nie posiadania gruntownej wiedzy teoretycznej i możliwości działania.

PROCES REAKCJI NA INCYDENT

Proces reakcji na incydent składa się z wszystkich czynności, których wykonanie jest konieczne, aby osiągnąć cele tej reakcji. Cały proces i poszczególne działania powinno się skrupulatnie udokumentować i przedstawić zespołowi RI oraz akcjonariuszom organizacji. Reakcja na incydent składa się z trzech podstawowych czynności i z naszych doświadczeń wynika, że najlepiej, aby każdą z nich wykonywała wyspecjalizowana grupa. Są to:

- czynności wstępne,
- śledztwo,
- naprawa.

Wstępna reakcja na incydent to czynność, która rozpoczyna właściwy proces reakcji na incydent. Gdy zespół potwierdzi, że rzeczywiście doszło do złamania zabezpieczeń, i przeprowadzi czynności wstępne polegające na zebraniu początkowego materiału dowodowego oraz podjęciu wstępnych środków zaradczych, działania śledcze i zaradcze są z reguły prowadzone równolegle. Celem zespołu śledczego jest wyłącznie przeprowadzenie śledztwa, w czasie którego specjaliści tworzą listy tzw. „tropów”. Tropy to dające się wykorzystać informacje o skradzionych danych, wskaźniki sieciowe, zidentyfikowane potencjalne podmioty lub problemy, które przyczyniły się do zaistnienia danej sytuacji zagrożenia lub złamania zabezpieczeń. Wszystkie mogą być natychmiast wykorzystane przez specjalistów, których procesy też muszą być koordynowane i planowane, co wymaga czasu. Często zdarza się tak, że odkryta aktywność jest na tyle groźna, iż trzeba natychmiast zareagować, aby zapobiec dalszej działalności intruza.

Czynności wstępne

Na tym etapie głównym celem jest zebranie zespołu RI, przejrzanie danych sieciowych i innych, które są od razu dostępne, ustalenie rodzaju incydentu oraz ocena potencjalnych skutków. Chodzi o to, by zgromadzić informacje potrzebne zespołowi do podjęcia decyzji, w jaki sposób zareagować.

Zazwyczaj na etapie tym nie zbiera się danych bezpośrednio z dotkniętego systemu. Najczęściej informacje zdobyte w tej fazie dotyczą sieci, dzienników oraz innych dowodów historycznych i kontekstowych. Na ich podstawie można podjąć decyzję, jakie środki zaradcze przedsięwziąć. Jeśli np. koń trojański zostanie znaleziony w laptopie dyrektora finansowego banku, sposób działania będzie całkiem inny niż w przypadku wykrycia tego szkodliwego programu w komputerze recepcjonisty. Jeżeli ponadto konieczne jest przeprowadzenie pełnego śledztwa, informacje te będą częścią pierwszych tropów. Oto lista niektórych czynności, które typowo wykonuje się na tym etapie.

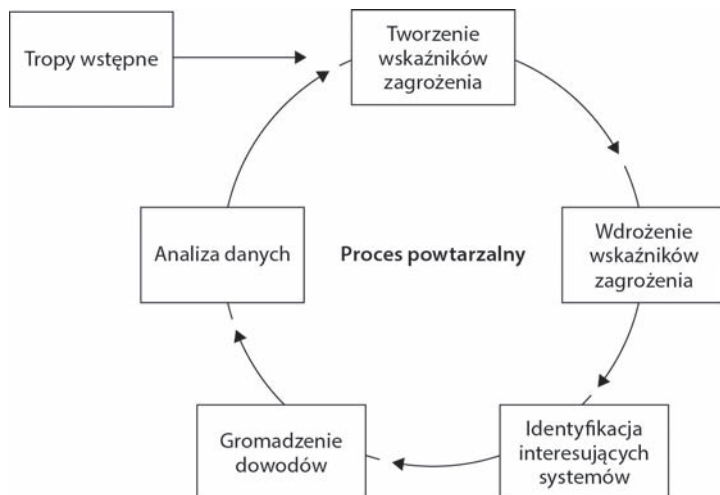
- Przeprowadzenie rozmów z osobami, które zgłosiły incydent, aby wydobyć jak najwięcej przydatnych informacji.
- Przeprowadzenie rozmów z pracownikami IT, którzy mogą coś wiedzieć o szczegółach incydentu.
- Przeprowadzenie rozmów z pracownikami z pionu biznesowego, którzy mogą coś wiedzieć na temat zdarzeń biznesowych mogących mieć związek z incydem.
- Przejrzanie dzienników sieci i zabezpieczeń w celu znalezienia informacji pozwalających na potwierdzenie, że incydent miał miejsce.
- Udokumentowanie informacji zebranych ze wszystkich źródeł.

Śledztwo

Celem śledztwa jest ustalenie faktów dotyczących tego, co się stało, jak do tego doszło oraz w niektórych przypadkach kto jest za to odpowiedzialny. Dla komercyjnego zespołu RI znalezienie sprawcy może być niemożliwe, ale ważne jest, aby wiedzieć, kiedy należy szukać pomocy na zewnątrz i u prawników. Bez znajomości takich faktów jak te, w jaki sposób haker w ogóle uzyskał dostęp do sieci albo co zrobił, mamy małe szanse na skuteczne pozbycie się problemu. Jednym z pomysłów może być po prostu odłączenie komputerów od prądu i zbudowanie zainfekowanego systemu od nowa, ale czy można spać spokojnie, skoro nie wiadomo, jak haker się włamał i co zrobił? Ponieważ bardzo cenimy zdrowy sen, opracowaliśmy i doszlifowaliśmy pięciostopniowy proces przedstawiony na rysunku 2.2., który umożliwia przeprowadzenie skutecznego śledztwa. W następnych podpunktach opisujemy każdy etap tego procesu.

Lepiej nie działać pochopnie

Podczas śledztwa zapewne natkniesz się na znaleziska, które Twoim zdaniem będą wymagały natychmiastowej reakcji. Normalnie zespoły śledcze od razu zgłaszają takie krytyczne odkrycia odpowiednim osobom w zainfekowanej organizacji. Osoby te muszą wówczas rozważyć z jednej strony ryzyko podjęcia czynności bez dostatecznego rozumienia sytuacji, a z drugiej ryzyko prowadzenia dalszych czynności rozpoznawczych. Z naszego doświadczenia wynika, że najczęściej lepszym rozwiązaniem jest bardzo dobre rozpoznanie sytuacji i dopiero wtedy podjęcie odpowiedniej decyzji. Jest to oczywiście ryzykowne, ponieważ dajemy hakerowi możliwość dalszego szkodenia w systemie. Jednak wiemy też, że działanie bez posiadania kompletnych i dokładnych informacji jest jeszcze bardziej ryzykowne. Krótko mówiąc, każdy przypadek jest inny i decydenci w organizacji muszą samodzielnie podjąć jak najlepszą decyzję.

RYSUNEK 2.2. Fazy cyklu reakcji na incydent

Tropy wstępne

Śledztwo bez jakichkolwiek tropów mija się z celem i dlatego zgromadzenie wstępnego materiału ma krytyczne znaczenie dla powodzenia całej operacji. W wielu organizacjach spostrzeżliśmy błędną praktykę polegającą na koncentrowaniu się wyłącznie na szukaniu szkodliwego oprogramowania. Jest mało prawdopodobne, aby jedynym celem hakera było zainstalowanie swojego programu. Najczęściej jego zamiary są całkiem inne, np. chce wykraść wiadomości e-mail albo dokumenty, przechwycić hasła, zakłócić działanie sieci lub zmodyfikować dane. Gdy przestępca wejdzie do Twojej sieci i będzie miał poprawne dane poświadczające, nie będzie musiał używać szkodliwego

oprogramowania, aby dostać się do innych systemów. Dlatego koncentrowanie się wyłącznie na obecności programów może sprawić, że umknie coś ważnego.

Pamiętaj, że każde śledztwo powinno skupiać się na badaniu tropów. Niejednokrotnie prowadziliśmy dochodzenia w przypadkach, gdy inne zespoły niewiele wykryły. Przyczyną wielu takich niepowodzeń jest właśnie to, że specjaliści nie skupiają się na szukaniu tropów, tylko na mało znaczących „błyskotkach”, które nie przybliżają nikogo do rozwiązania problemu. Wielokrotnie udawało nam się dokonywać ważnych dodatkowych odkryć, takich jak np. utrata dużych ilości danych albo zdarzenia dostępu do poufnych systemów komputerowych. Wystarczyło tylko podążać dobrym tropem.

Często też zapomina się o ewaluacji nowych tropów pod kątem ich przydatności. Dodatkowy czas poświęcony na taką ocenę zwraca się później w postaci lepszego skupienia śledztwa na ważnych sprawach. W naszej pracy wyróżniamy trzy typowe cechy dobrych tropów.

- **Istotność** — trop dotyczy aktualnie badanego incydentu. Może się to wydawać oczywiste, ale często się o tym zapomina. Organizacje zwykle popełniają błąd polegający na kwalifikowaniu wszystkiego, co wydaje się podejrzanе, jako rzeczy istotnej we właśnie prowadzonym śledztwie. Ponadto incydenty rzucają nowe światło na środowisko organizacji, ukazując je w całkiem nowym wymiarze i odkrywając wiele „podejrzanych działań”, które w rzeczywistości nie są niczym niezwykłym. To powoduje przeciążenie zespołu pracą i utrudnia śledztwo.
- **Szczegółowość** — trop ma cechy określające potencjalny kierunek śledztwa, np. zewnętrzna jednostka może dostarczyć trop wskazujący, że komputer z Twojego środowiska komunikował się z zewnętrzną witryną internetową, na której wykryto szkodliwe oprogramowanie. Choć to miłe z ich strony, że Cię o tym poinformowali, jednak taki trop nie jest zbyt szczegółowy. W takim przypadku należy postarać się o więcej szczegółów. Spytaj o datę i godzinę zdarzenia oraz adres IP — kto, co, kiedy, gdzie, dlaczego i jak. Bez tych szczegółów będziesz tylko marnować czas.
- **Przydatność** — trop zawiera informacje, które można wykorzystać, a Twoja organizacja posiada środki potrzebne do pójścia tym tropem. Wyobraź sobie, że trop wskazuje na transfer dużych ilości danych do zewnętrznej strony internetowej związanej z botnetem. Masz dokładną datę i godzinę oraz docelowy adres IP, ale Twoja organizacja nie dysponuje dziennikami ruchu sieciowego i zapory sieciowej, które są potrzebne do zidentyfikowania wewnętrznego zasobu, z którego wypłynęły dane. W takim przypadku trop jest niezbyt przydatny, ponieważ nie da się powiązać określonej aktywności z konkretnym komputerem w Twojej sieci.

Tworzenie wskaźników zagrożenia

Tworzenie wskaźników zagrożenia (ang. *Indicators of Compromise* — IOC) to proces polegający na dokumentowaniu cech charakterystycznych i artefaktów incydentu w zorganizowany sposób. Dokumentuje się wszystko zarówno z perspektywy hosta, jak i sieci — nie tylko szkodliwe oprogramowanie. Mogą to być takie elementy jak nazwy katalogów roboczych, nazwy plików

wyjściowych, zdarzenia logowania, mechanizmy utrwalania danych, adresy IP, nazwy domenowe, a nawet sygnatury protokołów sieciowych wykorzystywanych przez szkodliwe oprogramowanie. Celem czynności IOC jest opisanie, wyrażenie i znalezienie artefaktów związanych z incydem. Jako że IOC to tylko definicja, nie obejmuje konkretnego mechanizmu wyszukiwania. Konieczne jest stworzenie lub zakupienie technologii wykorzystującej język IOC.

Ważnym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę przy wybieraniu sposobu reprezentacji wskaźników zagrożenia, jest to, czy danego formatu można używać w organizacji. Sieciowe wskaźniki zagrożenia są najczęściej reprezentowane za pomocą reguł Snort i można znaleźć zarówno darmowe, jak i komercyjne produkty dla przedsiębiorstw do ich obsługi. Z perspektywy hosta niektóre z dostępnych formatów IOC to:

- OpenIOC firmy Mandiant (www.openioc.org),
- CyBOX firmy Mitre (cybox.mitre.org),
- YARA (code.google.com/p/yara-project).

Dla dwóch z tych formatów, OpenIOC i YARA, istnieją darmowe narzędzia do tworzenia wskaźników zagrożenia. Firma Mandiant stworzyła narzędzie dla systemu Windows o nazwie IOC Editor, za pomocą którego można tworzyć i modyfikować wskaźniki zagrożenia w standardzie OpenIOC. Dla formatu YARA istnieje kilka narzędzi umożliwiających opracowanie i edytowanie reguł, a nawet automatycznie tworzących reguły na podstawie otrzymanego szkodliwego programu. Cechy dobrych wskaźników zagrożenia i techniki ich tworzenia opisujemy w rozdziale 5.

W INTERNECIE

IOC Editor — www.mandiant.com/resources/download/ioc-editor
 Narzędzia YARA — www.deependresearch.org/2013/02/yara-resources.html

Wdrażanie wskaźników zagrożenia

Dokumentowanie wskaźników zagrożenia za pomocą formatu IOC to doskonały pomysł, ale najwięcej korzyści przynosi umożliwienie zespołowi RI wyszukiwania niepożądanych elementów w sposób automatyczny przy użyciu platformy RI albo za pomocą skryptów Visual Basic (VB) i technologii WMI (ang. *Windows Management Instrumentation*). Powodzenie śledztwa zależy od możliwości szukania wskaźników zagrożenia w całym przedsiębiorstwie i automatycznego ich zgłaszania — to właśnie oznacza w naszym pojęciu „wdrażanie wskaźników zagrożenia”. Zatem organizacja musi mieć możliwość implementowania wskaźników zagrożenia albo nie będzie miała z nich żadnego pożytku. Jeśli chodzi o wskaźniki sieciowe, sposób postępowania jest prosty — większość rozwiązań obsługuje reguły Snort. Nie ma natomiast jeszcze powszechnie przyjętego standardu opisywania wskaźników zagrożeń hosta. Z tego powodu korzystanie z takich wskaźników w śledztwie może być trudne. Zobaczmy, jakie są aktualnie możliwości.

Branża a formaty wskaźników zagrożenia

Cała branża bezpieczeństwa komputerowego cierpi z powodu pewnego dotkliwego braku — nie ma powszechnie zaakceptowanego standardu dla hostowych wskaźników zagrożenia. Dla wskaźników sieciowych jako standard traktowany jest Snort, natomiast dla rozwiązań hostowych nie ma darmowego rozwiązania składającego się z języka i narzędzi, które można by było wykorzystać w przedsiębiorstwie. Bez tego specjaliści RI mają utrudnioną pracę, gdy trzeba zdefiniować hostowe wskaźniki zagrożenia.

Gdy pisaliśmy tę książkę, istniały trzy dominujące definicje hostowych wskaźników zagrożeń — OpenIOC firmy Mandiant, CyBOX firmy Mitre oraz YARA. Przyjrzyjmy się każdemu z nich. YARA to dość dobrze ugruntowane język i narzędzie, chociaż w ich centrum zainteresowania leżą głównie szkodliwe programy. Standard OpenIOC firmy Mandiant jest znacznie bardziej rozbudowany i istnieje ogólnodostępne narzędzie o nazwie Redline, z którym można go używać. Standard CyBOX też jest rozbudowany, ale nie ma żadnych narzędzi do współpracy z nim oprócz skryptów do konwersji formatu wskaźników zagrożenia. Żaden z tych trzech standardów nie doczekał się jeszcze darmowego narzędzia nadającego się do użycia w przedsiębiorstwach, takiego jak Snort.

Aby korzystać ze wskaźników zagrożenia, nie musisz mieć dużych środków, choć jeśli chcesz ich efektywnie używać w całym przedsiębiorstwie, prawdopodobnie będziesz musiał przeznaczyć na to duże sumy. Istnieją zarówno darmowe, jak płatne narzędzia obsługujące standardy YARA i OpenIOC do szukania wskaźników zagrożenia. Jeśli chodzi o rozwiązania darmowe, to projekt YARA zapewnia narzędzia do wyszukiwania reguł YARA. Ponadto jest kilka otwartych projektów również obsługujących reguły YARA — niektóre z nich są wymienione na podanej wcześniej stronie. Firma Mandiant udostępnia darmowe narzędzie Redline, za pomocą którego można szukać reguł OpenIOC w systemach. Bezpłatne narzędzia są dość skuteczne przy niewielkiej liczbie systemów, ale jakość ich pracy znacznie pogarsza się w większej skali. Aby skutecznie wyszukiwać wskaźniki zagrożeń w przedsiębiorstwie, należy zainwestować w rozwiązanie na dużą skalę. Przykładowo narzędzie FireEye obsługuje reguły YARA, a komercyjne programy Mandiant rozpoznają format OpenIOC. Pamiętaj jednak, że oprogramowanie i procesy obsługujące wskaźniki zagrożenia to wciąż niezbyt ugruntowane narzędzia. Ten aspekt branży zabezpieczeń zapewne jeszcze się zmieni w najbliższych latach, więc miej oczy i uszy otwarte.

Identyfikowanie interesujących systemów

Po wdrożeniu wskaźników zagrożenia zaczniesz otrzymywać tzw. **trafienia** (ang. *hit*). Trafienie to zdarzenie dopasowania przez narzędzie czegoś do reguły IOC. Przed podjęciem jakichkolwiek działań związanych z tym zajęciem należy dobrze przyjrzeć się otrzymanym informacjom i upewnić, czy nie jest to fałszywy alarm. Jest to konieczne, ponieważ niektóre trafienia są bardzo ogólne, więc nie dają wysokiego stopnia pewności, a czasami zdarzają się też po prostu fałszywe alarmy. Niekiedy udaje się zdobyć niewielką ilość dodatkowych danych na temat zdarzenia. Jeżeli trafienie nie daje

wysokiego stopnia pewności, nie można od razu stwierdzić, że doszło do incydentu. Aby potwierdzić, że należy zainteresować się systemem, trzeba wykonać kilka czynności.

Podczas identyfikowania systemów należy przeprowadzać wstępną segregację nowych informacji. Postępując zgodnie z poniższymi punktami, będziesz mieć pewność, że więcej czasu poświęcisz na robienie tego, co trzeba, i nie rozproszysz działań śledczych.

- **Weryfikacja** — zbadać wstępnie informacje o znalezionych elementach i sprawdzić, czy są wiarygodne. Jeżeli np. wskaźnik zagrożenia pasuje tylko do nazwy jednego pliku, to czy może to być fałszywy alarm? Czy nowe dane są spójne ze znanymi ramami czasowymi prowadzonego śledztwa?
- **Kategoryzacja** — przyporządkuj zidentyfikowany system do jednej lub większej liczby kategorii ułatwiających prowadzenie śledztwa w uporządkowany sposób. Doświadczenie nauczyło nas, że oznaczenie systemu jako „złamanego” to za mało i powinno się unikać tego określenia. O wiele bardziej pomocne są kategorie, które wskazują na rodzaj odkrytych działań hakera, np. „Zainstalowane tylne drzwi”, „Dostęp przy użyciu prawidłowych danych poświadczających”, „SQL Injection”, „Kradzież danych poświadczających do wielu kont” lub „Kradzież danych”.
- **Szeregowanie względem ważności** — zidentyfikowanemu systemowi przypisz względny numer w szeregu w odniesieniu do ważności odkrycia. Często stosowanym rozwiązaniem jest szeregowanie na podstawie czynników biznesowych, takich jak główny użytkownik albo typ przetwarzanych informacji. Metoda ta jednak pomija ważną kwestię, a mianowicie nie uwzględnia innych czynników śledczych. Jeżeli np. początkowe szczegóły zidentyfikowanego zagrożenia w systemie zgadzają się z odkryciami z innych systemów, dalsze badanie tego systemu może nie dostarczyć żadnych nowych tropów, więc system ten można oznaczyć jako mniej ważny. Z drugiej strony, jeżeli szczegóły sugerują coś nowego, np. inne tylne drzwi, dobrym pomysłem może być nadanie systemowi wyższego priorytetu do analizy, bez względu na inne czynniki.

Zachowywanie dowodów

Po zidentyfikowaniu systemów i wykryciu aktywnych wskaźników zagrożenia kolejnym krokiem jest zbieranie dodatkowych danych do analizy. Zespół musi opracować plan gromadzenia i zachowywania materiału dowodowego, niezależnie od tego, czy ma to być robione w firmie, czy poza nią. Głównym celem zachowywania dowodów jest wykorzystanie procesu minimalizującego zmiany w systemie i czas interakcji z systemem oraz pozwalającego na utworzenie odpowiedniej dokumentacji. Materiał dowodowy można zbierać w działającym systemie lub wyłączyć system w celu zrobienia jego obrazu.

Jako że każdy zespół ma ograniczone środki, nie ma sensu gromadzić wielkich ilości danych, które nigdy nie zostaną przebadane (chyba że będzie ku temu bardzo dobry powód). Zatem dla każdego nowego systemu, który zostanie zidentyfikowany, należy podjąć decyzję, jakiego rodzaju dowodów szukać. Zawsze bierz pod uwagę kontekst działania każdego systemu, włącznie z tym, czy wyróżnia się on czymś od pozostałych lub czy przegląd danych na żywo przyczynia się do nowych odkryć. Jeśli uważasz, że system ma jakąś wyjątkową cechę albo masz jakiś inny przekonujący powód, zachowaj dowody, które są Twoim zdaniem niezbędne do rozwoju śledztwa.

Do typowych materiałów dowodowych, które należy zachować, zalicza się dane z analizy na żywo działającego systemu, pobieranie zawartości pamięci oraz obrazy dysków na potrzeby śledztwa.

- **Analiza na żywo** — jest to najczęściej stosowana metoda zdobywania dowodów w ramach reakcji na incydent bezpieczeństwa. Polega ona na zgromadzeniu za pomocą automatu standardowego zestawu danych o działającym systemie. Dane te zawierają zarówno ulotne, jak i nieulotne informacje, które dostarczają szybkich odpowiedzi na niektóre pytania śledczych. Typowe dane gromadzone w ten sposób to listy procesów, aktywne połączenia sieciowe, dzienniki zdarzeń, listy obiektów w systemie plików oraz zawartość rejestru. Ponadto możemy zdobyć treść określonych plików, np. dzienników i podejrzanego szkodliwego oprogramowania. Jako że proces przebiega automatycznie, a ilość danych nie jest zbyt duża, analiza na żywo jest wykonywana w większości interesujących systemów. W wyniku tej analizy z reguły udaje się zdobyć dodatkowe dowody na potwierdzenie zagrożenia, dodatkowe informacje na temat tego, co haker zrobił w systemie, oraz tropy, które pozwalają na wyznaczenie dalszego kierunku śledztwa.
- **Pobieranie zawartości pamięci** — technika ta jest najbardziej przydatna w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że haker wykorzystuje jakiś mechanizm do ukrywania swojej działalności, np. rootkit, i nie można zrobić obrazu dysku. Ponadto badanie pamięci jest potrzebne wtedy, gdy szkodliwa działalność ogranicza się właśnie tylko do pamięci albo pozostawia bardzo mało śladów na dysku. Mimo to, w większości systemów, w których pracujemy, zawartość pamięci nie jest pobierana. Może niektórym wyda się to zaskakujące, ale z naszych doświadczeń wynika, że analiza pamięci daje niewiele korzyści dla śledztwa, ponieważ dostarcza za mało danych, aby można było znaleźć w nich odpowiedzi na ogólniejsze pytania. Może i uda się wykryć działanie szkodliwego programu w systemie, ale raczej nie dowiesz się, skąd się on tam wziął ani co haker robił w systemie.
- **Wykonanie obrazu dysku** — obrazy dysków to kompletne kopie dysków twardych z systemu. W trakcie reakcji na incydent zazwyczaj wykonujemy obrazy „na żywo”, tzn. system nie jest wyłączany, podczas gdy tworzony jest jego obraz na zewnętrznym nośniku. Obrazy dysków są bardzo duże i ich analiza może zajmować dużo czasu, więc wykonujemy je wyłącznie wtedy, gdy uważamy, że będzie to korzystne dla śledztwa. Obrazy dysków są przydatne w sytuacjach, gdy haker aktywnie działał w systemie przez długi czas, gdy brakuje odpowiedzi na pewne pytania i inne dowody nie przybliżają nas do nich oraz gdy liczymy na znalezienie dodatkowych informacji, które naszym zdaniem mogą znajdować się tylko na dysku. W przypadku incydentów, w których nie ma podejrzenia włamania, wykonanie pełnego obrazu dysku jest normą.

Analiza danych

Analiza danych to proces polegający na pobraniu materiału dowodowego zachowanego wcześniej i zbadaniu go pod kątem szukania odpowiedzi na pytania postawione w śledztwie. Wyniki tej analizy są zazwyczaj przedstawiane w postaci formalnego raportu. Jest to ten etap cyklu reakcji na incydent, który z reguły zajmuje najwięcej czasu. Twoja organizacja musi wybrać, które ekspertyzy masz wykonać samodzielnie, a które, jeśli w ogóle jakiegokolwiek, zlecić do wykonania jednostkom zewnętrznym. Wyróżnia się trzy podstawowe obszary analizy.

- **Analiza szkodliwego oprogramowania** — podczas większości śledztw napotykamy pliki, które podejrzewamy o to, że są szkodliwymi programami. Mamy specjalny zespół ekspertów od szkodliwego oprogramowania, który te pliki bada. Po skończeniu pracy sporządza raport zawierający wskaźniki zagrożenia i szczegółowy opis funkcjonalności. Choć utrzymywanie specjalnego zespołu ds. szkodliwego oprogramowania przekracza możliwości większości budżetów, organizacje powinny rozważyć możliwość zainwestowania przynajmniej w podstawowe instrumenty segregacji podejrzanych programów.
- **Analiza danych zebranych na żywo** — badanie danych zgromadzonych w działającym systemie to jeden z najważniejszych etapów całego śledztwa. Jeśli przeszukujesz tego typu informacje, znaczy to że w systemie pojawiły się oznaki podejrzanego działania, ale masz za mało szczegółowych danych. W toku badania postarasz się znaleźć więcej tropów i wyjaśnić, co się stało. Jeśli teraz czegoś nie zauważysz, możesz przeoczyć niektóre działania hakera albo całkowicie wyrzucić system z kręgu swoich zainteresowań. Wyniki analizy na żywo powinny pomóc w określeniu wpływu, jaki nieautoryzowany dostęp wywarł na system, oraz wyznaczeniu dalszego toku postępowania. Każda organizacja zajmująca się bezpieczeństwem IT powinna posiadać podstawowe narzędzia do analizy systemów na żywo.
- **Analiza śledcza** — taka analiza obrazów dysków wykonywana podczas reakcji na incydent jest zadaniem wymagającym skoncentrowania na celu i szybkiego wykonania. Kiedy kule latają, nie ma czasu na metodyczne, dokładne badanie. Zazwyczaj zapisujemy kilka realistycznych pytań, na które chcielibyśmy znać odpowiedzi, wybieramy strategię, która powinna pozwolić nam na znalezienie tych odpowiedzi, a następnie przystępujemy do działania. Jeżeli nie znajdziemy odpowiedzi, możemy spróbować czegoś innego, ale to zależy od tego, ile mamy czasu i co chcemy osiągnąć. Nie twierdzimy, że nie poświęcamy dużo czasu na analizy, tylko że bardzo starannie planujemy czas. Jeśli incydent ma bardziej tradycyjny charakter, np. jest nim wewnętrzne śledztwo niezwiązane z włamaniem, większość czasu spędzisz właśnie na takiej analizie. Analizy tradycyjnych materiałów śledczych powinno się wykonywać bardzo dokładnie, a większość członków zespołów RI i firm nie ma takich doświadczeń.

Podczas analizy włamania pamiętaj, że może nie uda się „znaleźć wszystkich dowodów”. Mielśmy okazję współpracować z organizacjami, które były dotknięte czymś, co nazywamy „efektem CSI”, tzn. pracownicy myślą, że są w stanie znaleźć i wyjaśnić wszystko za pomocą „świątecznych i drogich narzędzi”. W sumie mamy kilkadziesiąt lat doświadczenia w pracy przy setkach śledztw incydentów bezpieczeństwa i jeszcze nie natknęliśmy się na takie magiczne narzędzie. Oczywiście są programy, które mogą bardzo pomóc w pracy. Niektóre najlepsze z możliwych narzędzi już masz — używasz ich teraz po to, by zrozumieć treść tego zdania.

Uwaga

W innych rodzajach dochodzeń stosuje się metodyczne podejście do ekspertyz śledczych. Celem jest zdobycie wszystkich informacji, które potwierdzają lub wykluczają oskarżenia. Jeśli Twój zespół przeprowadza także inne rodzaje dochodzeń, musisz odpowiednio dostosowywać swoje działania i wiedzieć, jak utrzymać umiejętności potrzebne w innych typach śledztw. W tej książce koncentrujemy się na prowadzeniu śledztw związanych z wykrywaniem przypadków naruszenia bezpieczeństwa systemu i naprawianiu szkód w sposób szybki i jednocześnie dokładny w skali przedsiębiorstwa.

Czynności naprawcze

Plany naprawcze mogą być bardzo różne, w zależności od warunków, w jakich doszło do incydentu i jego potencjalnych skutków. Plan powinien uwzględniać czynniki z wszystkich aspektów sytuacji, włącznie z kwestiami prawnymi, biznesowymi, politycznymi i technicznymi. Ponadto plan powinien obejmować protokół komunikacyjny określający, co i kiedy mogą mówić poszczególne osoby z organizacji. W końcu niebagatelne znaczenie ma też czas naprawy. Jeśli zrobi się to zbyt szybko, można pominąć jeszcze nieodkryte nowe informacje. Jeśli zrobi się to za późno, może dojść do poważnych szkód albo haker np. zmieni taktykę. Z naszych doświadczeń wynika, że najlepszym czasem na rozpoczęcie czynności naprawczych jest moment po uciszeniu się stosowanych metod detekcyjnych. Innymi słowy, jest to czas, kiedy narzędzia szukające wskaźników zagrożenia przestaną zgłaszać nowe zdarzenia.

Zalecamy rozpoczynanie tworzenia planu naprawczego jak najwcześniej w procesie reakcji na incydent, tak aby uniknąć przeciążenia zespołu i popełnienia błędów. Likwidacja skutków niektórych incydentów wymaga znacznie więcej wysiłku niż samo śledztwo. W organizacji jest wiele ruchomych części, przez co przeprowadzenie skoordynowanej akcji usuwania zagrożenia jest niełatwym zadaniem. Nasza strategia polega na zdefiniowaniu odpowiednich działań do wykonania dla wymienionych obszarów, takich jak:

- zajęcie pozycji,
- taktyka (krótkoterminowa),
- strategia (długoterminowa).

Zajęcie pozycji polega na podjęciu kroków mających na celu pomoc w zapewnieniu powodzenia akcji naprawczej. Do procesu tego zalicza się ustalenie protokołu, wymianę informacji kontaktowych, określenie zakresu obowiązków, zwiększenie widoczności, zaplanowanie wykorzystania zasobów oraz koordynację czasową. **Taktyka** to podjęcie działań, które są uważane za słuszne w celu rozwiązania bieżącego problemu. Do działań tych mogą zaliczać się: odbudowa zagrożonych systemów, zmiana haseł, blokowanie adresów IP, poinformowanie klientów o zaistniałej sytuacji, rozprowadzenie wewnętrznych lub publicznych ogłoszeń oraz zmiana procesu biznesowego. Poza tym w trakcie trwania śledztwa organizacje zazwyczaj dostrzegają miejsca, które można poprawić. Nie oznacza to jednak, że należy próbować naprawić każdy problem z zabezpieczeniami podczas trwania incydentu. Lepiej utworzyć listę czynności do wykonania i zająć się nimi później. Odpowiednim na to momentem jest etap, który nazywamy **strategią**. Polega on na wprowadzaniu długofalowych udoskonaleń, które mogą wymagać poważnych zmian w organizacji. Choć strategiczna naprawa nie jest elementem typowego cyklu RI, piszemy o niej tutaj, aby zasygnalizować istnienie takiej kategorii, która pomaga skupić się na tym, co w danym czasie jest najważniejsze.

Rejestrowanie istotnych informacji śledczych

Wcześniej napisaliśmy, że wiele z wyzwań, jakie należy pokonać, aby przeprowadzić skuteczne śledztwo w sprawie incydentu bezpieczeństwa, to sprawy nietechniczne. Jedną z nich jest dobra organizacja pracy. To zresztą bardzo szerokie zagadnienie. Nie lubimy określenia „świadomość sytuacji”, ale właśnie o tym teraz mówimy. Prowadzący śledztwo musi w jakiś sposób rejestrować krytyczne informacje i mieć możliwość udostępniania ich zespołom pomocniczym i kadry kierowniczej. Ponadto powinno się wypracować jakiś efektywny model odnoszenia się do określonych incydentów, coś lepszego niż stwierdzenia typu „to, co się stało w zeszły wtorek”. Najlepiej ustanowić system numeracji lub nazewnictwa i posługiwać się nim w rozmowach oraz dokumentacji danych i dowodów.

Co to są „istotne informacje śledcze”? Odkryliśmy kilka rodzajów danych, które są krytyczne dla każdego śledztwa. Elementy te najlepiej rejestrować na bieżąco, ponieważ członkowie zespołu będą się nimi posługiwać jako „podstawową prawdą” do opisywania stanu śledztwa. Ponadto od danych tych zespół będzie zaczynał odpowiadać na pytania kadry kierowniczej.

- **Lista zgromadzonych dowodów** — lista ta powinna zawierać datę i godzinę oraz źródło odkrycia — tzn. osobę lub serwer. Skrupulatnie zapisuj informacje dotyczące pochodzenia każdej pozycji. Przechowuj je razem, ponieważ obecność tych zapisków na liście jest znakiem, że dana pozycja została odpowiednio zbadana.
- **Lista dotkniętych systemów** — zapisuj, jak i kiedy dany system został zidentyfikowany. Zauważ, że za „dotknięte” uważa się też systemy podejrzane o problemy z bezpieczeństwem oraz takie, do których ktoś uzyskał dostęp przy użyciu podejrzanego konta.
- **Lista interesujących plików** — na liście tej zazwyczaj figurują tylko szkodliwe programy, ale mogą znaleźć się też pliki z danymi i przechwycone wyniki poleceń. Należy zarejestrować system, na którym został znaleziony taki plik, jak również metadane systemu plików.
- **Lista użytych plików i skradzionych danych** — powinna ona zawierać nazwy plików, ich treść oraz datę ujawnienia.
- **Lista istotnych działań hakera** — podczas analizy systemu na żywo lub danych śledczych można odkryć ślady istotnych działań, np. przypadków logowania lub uruchomienia szkodliwych programów. Zapisz, w którym systemie to miało miejsce oraz datę i godzinę tego zdarzenia.
- **Lista sieciowych wskaźników zagrożenia** — rejestruj adresy IP i nazwy domen.
- **Lista hostowych wskaźników zagrożenia** — rejestruj wszystkie cechy charakterystyczne niezbędne do sformułowania dobrego wskaźnika.
- **Lista kont, na których doszło do włamania** — zbadaj zakres penetracji konta — lokalny czy domenowy.
- **Lista aktualnie wykonywanych i zaplanowanych działań Twoich zespołów** — zazwyczaj podczas prowadzonych śledztw na każdym etapie mamy mnóstwo rzeczy do zrobienia. Musimy dostarczać dodatkowe informacje na prośbę zespołów pomocniczych, wykonywać ekspertyzy itd. Przy braku dobrej organizacji łatwo o coś zapomnieć.

Zeznania naocznych świadków

Kilka lat temu prowadziliśmy śledztwo w niewielkiej firmie z branży obronnej, która miała sieć około 2000 hostów. Niektóre inne nasze śledztwa prowadziliśmy w środowiskach dochodzących do ponad 100 000 hostów, zatem wydawało się, że to śledztwo będzie łatwe. Zaczęliśmy od zastanowienia się, czy jest w ogóle sens tworzenia kompletnej dokumentacji, zwłaszcza że klient miał mocno ograniczone środki finansowe. Jednak wkrótce odkryliśmy, że w prawie 200 systemach znajduje się szkodliwe oprogramowanie, a w jeszcze większej liczbie systemów ktoś szperał, posługując się poprawnymi danymi poświadczającymi! Niektóre te przypadki były powiązane z prowadzonym przez nas śledztwem, a inne nie. Bez takiej dokumentacji, jaką zazwyczaj prowadzimy, straciliśmy koncentrację i zmarnowaliśmy więcej czasu, niż zabrałoby nam napisanie tej dokumentacji. Wniosek z tego taki, że zawsze należy notować ważne informacje podczas śledztwa, bez względu na jego rozmiar.

Gdy pisaliśmy tę książkę, byliśmy w trakcie przechodzenia ze starego i wypróbowanego arkusza kalkulacyjnego Microsoft Excel z piętnastoma zakładkami na uproszczony interfejs sieciowy obsługujący wielu użytkowników naraz. Postanowiliśmy zbudować własny system, bo nie udało się znaleźć żadnego narzędzia do zarządzania sprawami, które spełniałoby wszystkie nasze oczekiwania. Czekало nas dużo trudnej pracy, ponieważ Excel to bardzo elastyczny i łatwy w obsłudze program, którego funkcjonalność niełatwo odtworzyć w interfejsie internetowym. Bez względu na to, jakie rozwiązanie wybierzesz w swojej organizacji, pamiętaj, że powinno ono jak najlepiej współpracować z Twoimi procesami.

W INTERNECIE

Systemy do zarządzania sprawami
RTIR — www.bestpractical.com/rtir/

Raportowanie

Jesteśmy konsultantami, więc nasze raporty są dla klientów podstawowym dokumentem. Sporządzenie dobrego raportu wymaga czasu, który zdaniem niektórych można lepiej spożytkować. Jednak bez raportów łatwo się pogubić w tym, co się już wykonało. Nauczyliśmy się, iż nawet w jednym śledztwie może być tyle odkryć, że przekazanie klientowi wszystkich informacji na raz, bez sporządzania okresowych raportów, może być niemożliwe. Ogólne odkrycia często są dokonywane na podstawie wielu technicznych faktów, których przekazanie bez odpowiedniej dokumentacji może być bardzo trudne.

Ponadto uważamy, że raporty są podstawowym produktem powstającym w toku działalności zespołu RI. Raporty nie tylko zawierają dokumentację wyników podejmowanych działań, ale również pomagają utrzymać koncentrację i prowadzić śledztwo w odpowiedni sposób. Posługujemy się standardowym szablonem oraz stosujemy do wytycznych językowych określających sposób pisania raportów, dzięki czemu efekty naszych prac są spójne. Tworzenie raportu zmusza do zwolnienia pracy, opisanie odkryć w standardowym formacie, zweryfikowania materiału dowodowego oraz przemyślenia tego, co się wydarzyło.

Prawie każdy ma jakieś ciekawe doświadczenia z dokumentacją. Jej tworzenie przypomina zastanawianie się nad tym, czy umieścić zadanie na liście czynności do wykonania. Jeśli się tego nie robi, istnieje wysokie ryzyko, że się o tym zapomni. Po zakończeniu pisanie nawet nie trzeba patrzeć na listę — zna się ją już na pamięć. Z doświadczenia wiemy, że pisanie, czy nieformalnych zapisków, czy oficjalnych raportów, wspomaga zapamiętywanie, co z kolei sprawia, że lepiej wykonujemy swoją pracę.

Kwestiami dotyczącymi metod pisanie raportów zajmujemy się szczegółowo w rozdziale 17.

I CO Z TEGO

Przedstawione w tym rozdziale informacje mogą przydać się dyrektorom, którzy chcą skompletować lub unowocześnić zespół reagowania na incydenty. Poniżej znajduje się lista czynności, jakie powinno się wykonać w tym procesie.

- Sformułowanie definicji „incydentu bezpieczeństwa komputerowego” dla swojej organizacji.
- Identyfikacja krytycznych danych oraz miejsc ich przechowywania i osób, które za nie odpowiadają.
- Opracowanie procesu i systemu śledzenia incydentów w celu identyfikowania osobnych incydentów.
- Zbadanie wymogów prawnych i regulacyjnych wobec organizacji i danych, którymi się posługuje.
- Określenie tego, co będzie robione samodzielnie w firmie, a co zostanie zlecone jednostkom zewnętrznym.
- Znalezienie i przeszkolenie zdolnych członków zespołu RI.
- Stworzenie szablonów formalnej dokumentacji na potrzeby procesów reakcji na incydenty.
- Opracowanie procedur przechowywania materiału dowodowego w systemach operacyjnych obecnych w środowisku organizacji.
- Zaimplementowanie sieciowych i hostowych rozwiązań do tworzenia wskaźników zagrożenia i ich wyszukiwania.
- Zdefiniowanie szablonów i wytycznych do pisanie raportów.
- Utworzenie mechanizmu lub procesu do rejestrowania istotnych informacji śledczych.

PYTANIA

1. Wymień grupy w organizacji, które mogą być zaangażowane w proces reakcji na incydent. Wyjaśnij, dlaczego należy porozumiewać się z tymi grupami w przypadku wystąpienia incydentu.
2. Twoja organizacja otrzymuje telefon od organu ochrony porządku publicznego z informacją, że istnieje podejrzenie, iż doszło u was do wycieku danych. Przedstawiciel organu podaje kilka szczegółów, m.in. datę i godzinę przepływu poufnych informacji z waszej sieci, docelowy adres IP oraz rodzaj treści. Czy te informacje mają cechy dobrego tropu? Wyjaśnij swoją odpowiedź. O co jeszcze można zapytać? Jak można zamienić te dane w trop do czynnego wykorzystania?
3. Jakie są zalety i wady zbierania materiału dowodowego na działającym systemie w porównaniu z analizowaniem obrazu dysku? Dlaczego analiza na żywo jest najczęściej stosowaną metodą zachowywania dowodów podczas procesów RI?
4. Podczas śledztwa znajdujesz dowody na to, że w systemie działa szkodliwe oprogramowanie. Jak zareagujesz i dlaczego właśnie tak?
5. Wyjaśnij, dlaczego tworzenie i szukanie wskaźników zagrożenia jest krytycznym elementem śledztwa.
6. Kiedy zaczyna się proces naprawy? Wyjaśnij, dlaczego.

Skorowidz

A

ACH, automatyczny system rozrachunkowy, 149

ACL, access control list, 28

adres

IP, 235

MAC, 235

ADS, Alternate Data Streams, 298

AFP, Apple File Protocol, 427

AIM, America Online Instant Messenger, 478

artefakty, 479

format dzienników, 479

narzędzia, 481

preferencje, 480

przechowywanie dzienników, 478

akcja

mieszana, 541

na żywo, 29

natychmiastowa, 540

opóźniona, 541

algorytm

MD5, 492

SHA2, 492

BASE64, 502

alternatywne strumienie danych, ADS, 293, 298

analiza

aktywności hakera, 315

artefaktów z Kosza, 369

czasowa, 392

częstotliwości, 246

danych, 269

wybór metod, 282

początkowych, 141, 142

sieciowych, 215

syslog, 424

zebranych na żywo, 61

dowodów z list szybkiego dostępu, 367

dynamiczna, 506

ręczna, 507

zautomatyzowana, 507

dzienników, 82

porady, 320

zdarzeń, 321

katalogu \Recycler, 370

kopii woluminu, 304

Kosza, 372

list ACL, 571

listy szybkiego dostępu, 368

łańcuchów, 498

na serwerze, 209

na żywo, 60, 156, 163, 175

osi czasu, 246

pamięci, 81, 376

plików

.job, 326

OST, 467

PE, 504

pobieranych z wyprzedzeniem, 308, 310

analiza

pliku

- \\$Recycle.Bin, 371

- SchedLgU.txt, 327

- stronicowania, 382

- podjęrzanych ścieżek wykonawczych, 246

- rejestr, 336, 363

- ruchu sieciowego, 209

- statyczna, 491

- systemu plików, 291

- szkodliwego oprogramowania, 61, 486, 491, 506

- śledcza, 61

- tabeli MFT, 293, 300

- tropów wewnętrznych, 133

- tropów zewnętrznych, 134

- typowych ataków na pamięć, 382

- usług, 344

- zadań zaplanowanych, 328

- zdarzeń, 312

- zdarzeń usług, 319

- znaczników czasowych, 294

- anomalie sieciowe, 281

- aplikacja, 276

- Apple Mail

- format danych, 470

- narzędzia, 470

- przechowywanie danych, 470

- artefakt, 282, 392–396, 433–435

- Facebooka, 478

- poczty głosowej, 474

- w pamięci, 381

- wykonywanych plików, 394

- ASL, Apple System Log, 422

- atak

- metodą phishingu, 239

- na klawisze trwałe, 389

- typu brute force, 313

- typu spear phishing, 37, 40, 463

- typu SQL injection, 31, 141

- ataki na pamięć, 382

- atrybuty INDX, 300, 394

- automatyczne

- ładowanie plików, 341

- montowanie urządzeń, 197

- uruchamianie, 341

- automatyzacja, 164

- autostart, 341

B

- backdoor, 31, 316, 484

- Poison Ivy, 347, 379

- badanie aplikacji, 437, 441

- Baker, 131

- baza danych, 263

- ESE, 449, 450

- FileAdvisor, 493

- MSSQL, 264

- MySQL, 265

- Oracle, 267

- sqlindex, 416

- SQLite, 480

- SQLite3, 474

- Beale, 131

- bezpieczeństwo, 485

- komputerowe, 68

- BHO, Browser Helper Objects, 349

- blackholing DNS, 555

- bloki rozruchowe, 401

- blokowanie

- adresów IP, 555

- zapisu, 193, 194

- błędy procesu naprawczego, 565

- BOM, bill of materials, 432

- botnet, 379

- bufor danych o zgodności aplikacji, 339

C

- CAINE, 81

- Caswell, 131

- cele

- reakcji na incydent, 47

- śledztwa, 273

- certyfikaty S/MIME, 74

- charakterystyka incydentów, 101

- chat na Facebooku, 476

- CLF, Common Log Format, 260

- COM, Component Object Model, 349

- cookies, 446, 452, 456, 461

- cyberprzestępcy, 28

- cyberszpiegostwo, 30

- cykl

- faz ataku, 40

- generowania wskaźnika, 120

- czarna dziura DNS, 99
- czas
 - lokalny systemu, 323
 - przewodzenia działań naprawczych, 570
- członkowie
 - zespołów, 49
 - zespołu naprawczego, 539
- czujniki
 - hostowe, 231
 - IDS, 231
 - sieciowe, 214
- czynności
 - naprawcze, 47, 62
 - wstępne, 54
 - zaradcze, 563

D

- dane
 - aplikacji, 438, 440
 - Linux, 440
 - OS X, 440
 - poszczególnych użytkowników, 440
 - Windows, 439
 - klientów, 144, 148
 - konfiguracyjne, 439, 440
 - list szybkiego dostępu, 367
 - na żywo, 156
 - poświadczające tożsamość, 381
 - rejestr, 332
 - rezydentne, 297
 - sieciowe, 215
 - użytkownika, 276
- DCO, Drive Configuration Overlay, 188
- debugger, 126, 504
 - GNU, 183
- definiowanie wartościowych tropów, 118
- dekodowanie artefaktów, 303
- demony LaunchDaemons, 430
- DHCP, 234
- DIB-CS/IA, 136
- DLL search order hijacking, 32
- DMZ, 31, 223, 573
- DNS, Domain Name System, 99, 238
- dodawanie filtru, 509
- dokument RFC 1035, 128
- dokumentacja, 75, 82, 486
 - zdobytego doświadczenia, 557
- domena
 - lokalna, 410, 411
 - sieciowa, 410
 - systemowa, 410, 413
 - użytkownika, 410, 415
- dostęp
 - do bazy danych FileAdvisor, 493
 - do HPA, 187
 - do konfiguracji sieci, 97
 - do szkodliwych witryn internetowych, 488
 - do zdobytych danych, 277
- dostępne dowody, 393–396, 434, 435
- dostępność danych, 71
- dowiązanie symboliczne, 305
- dowody, 311
 - początkowe, 142
 - usuniętych plików, 394
 - wstrzykiwania, 383
 - wykonywania pliku, 393
 - z sieci, 203
- drzewo VAD, 380
- duplikacja
 - danych śledczych, 185
 - sprzętu firmy Apple, 200
- duplikat na potrzeby śledztwa, 186
- duplikowanie
 - działającego systemu, 199
 - maszyn wirtualnych, 201
 - środków firmowych, 200
- dyrektywa
 - datadir, 266
 - general_log, 266
 - general_log_file, 266
 - log_error, 266
- dyski rozruchowe, 81
- dystrybucja Security Onion, 213
- dział prawny, 569
- działania strategiczne, 564
- dziennik
 - query.log, 239
 - wifi.log, 428
- dzienniki
 - aplikacji, 312, 422
 - bezpieczeństwa, 393
 - błędów, 263
 - DHCP, 237
 - DNS, 242

dzienniki

- ERRORLOG, 265
- metryczne programu Altiris, 247
- operacyjne harmonogramu zadań, 393
- połączeń klientów, 263
- programu
 - SEP, 250
 - Skype, 473
 - Trend Micro OfficeScan, 255
 - VirusScan, 252
- rozmów, 474
- serwera
 - Apache, 260
 - IIS, 262
- sieciowe, 231
- systemowe, 312, 422
- usług terminalowych, 395
- usługi Harmonogram zadań, 325
- zabezpieczeń, 311, 312, 395, 396
- zadań zaplanowanych, 393
- zapytań, 263
- zdarzeń, 311, 321, 393
 - błędów i dostępu, 87
 - zabezpieczeń, 320, 330
- zmian, 302

E

- Easy-IDS, 79
- edytowanie wskaźników
 - hostowych, 121
 - sieciowych, 127
- ekspertyza śledcza, 75
- eksploit, 37
- eksplorator procesów, 511
- elementy dowodu, 113
- emitery NetFlow, 98
- eradykacja, 549
 - wirusów, 36
- ESE, Extensible Storage Engine, 449
- ewaluacja wyników, 286

F

- Facebook
 - artefakty, 478
 - format dzienników, 477

- narzędzia, 478
- przechowywanie dzienników, 476

- fazy cyklu ataku, 40, 560
- file carving, 285
- file slack, 285
- filtrowanie ruchu, 93
- firmy konsultacyjne, 51
- foldery startowe, 387
 - użytkownika, 394
- format
 - AFF, 191
 - CLF, 260
 - EWf, 191
 - HTML, 479
 - IOC, 57
 - JSON, 477
 - MIME, 463
 - NCSA, 260
- formatowanie raportu, 518
- formaty
 - danych, 274
 - obrazów, 187, 191
 - plików dzienników ASL, 424
 - wskaźników zagrożenia, 58
- formułowanie zaleceń strategicznych, 557
- FS-ISAC, 136
- funkcja
 - BIND, 239
 - śledzenia procesów, 319
 - WFP, 388

G

- gałęzie
 - rejestr, 331, 332
 - użytkownika, 393
- generowanie wskaźnika, 120
- GINA, Graphical Identification and Authentication, 350
- główna tabela plików, MFT, 291
- Google Chrome
 - cookies, 456
 - formaty danych, 454
 - funkcja automatycznego uzupełniania, 456
 - historia, 454
 - lokalizacje, 454
 - narzędzia, 457
 - pamięć podręczna, 455

- pobierane pliki, 456
- preferencje użytkownika, 456
- zakładki, 456
- graficzny interfejs użytkownika, 444
- gromadzenie danych, *Patrz* zbieranie danych

H

- haker
 - destrukcja, 545
 - próba przytłoczenia organizacji, 545
 - wstrzymanie aktywności, 544
 - zmiana taktyki, 544
- harmonogram zadań, 322
- hasła, 87
- haszowanie plików, 29
- Helix, 81
- HFS+, Hierarchical File System, 400
 - alternatywny nagłówek woluminu, 401
 - bloki rozruchowe, 401
 - magazyn zarządzany, 407
 - nagłówek woluminu, 401, 404
 - układ woluminu, 401
 - usługi, 407
- hierarchiczny system plików, HFS+, 400
- HIPS, Host Intrusion Prevention System, 89
- historia
 - logowania, 223
 - poleceń, 381
 - przeglądarki, 446
- HPA, Host Protected Area, 188

I

- IAT, Import Address Table, 384
- identyfikacja
 - nazw użytkowników, 246
 - plików wykonywalnych, 246, 248
 - ryzyka, 69
 - szkodliwych reguł automatycznego wykonywania, 351
 - zasięgu incydentu, 151
- identyfikator
 - 4698, 330
 - 602, 330
 - CLSID, 349
 - procesu, PID, 377

- identyfikatory zdarzeń, 312
- identyfikowanie systemów
 - kategoryzacja, 59
 - szeregowanie względem ważności, 59
 - weryfikacja, 59
- IDT, Interrupt Descriptor Table, 384
- incydent bezpieczeństwa, 26, 45
- informacje, 160
 - dotyczące dezinstalacji, 439
 - na temat sieci, 110
 - o aplikacjach działających w sieci, 246
 - o ataku, 112
 - o incydencie, 106
 - o nazwach hostów, 238
 - o obiektach ostatnio używanych, 368
 - o ostatnich połączeniach, 362
 - o podpisach cyfrowych, 353
 - o poszczególnych systemach, 109
 - o serwerach sieciowych, 257
 - o systemie, 338, 434
 - o szkodliwym oprogramowaniu, 111
 - o użytkownikach, 338
 - o zabezpieczeniach, 338
 - o zdarzeniach, 231, 311
 - o zdarzeniach usług, 312
 - o zmianach kont użytkowników, 317
 - o zmianach zasad zabezpieczeń, 317
- informacje o systemach
 - data dostarczenia, 85
 - fizyczna lokalizacja, 85
 - jednostka biznesowa, 85
 - konfiguracja sieci, 86
 - przynależność, 85
 - rola usług, 86
- informowanie o wynikach śledztwa, 75
- Infraguard, 136
- infrastruktura
 - globalna, 71
 - informatyczna, 83
 - bezpieczeństwo, 90
 - inwentaryzacja, 86
 - oprzyrządowanie, 87
 - sieć, 91
 - urządzenia komputerowe, 84
 - tylnych drzwi, 35

inspekcja

- aktywności, 420
- bazy danych, 419
- logowań, 264
- systemu, 419
- aplikacji, 443

instalatory aplikacji, 346, 432

integralność obrazu, 191

Internet Explorer

- cookies, 452
- ESE, 450
- format danych, 447
- historia, 451
- Index.dat, 449
- lokalizacje, 447
- narzędzia, 453
- pamięć podręczna, 452
- zakładki, 453

internetowe usługi pocztowe, 464

inwentaryzacja infrastruktury informatycznej, 86

inżynieria

- aplikacji, 569
- sieciowa, 569
- systemów, 569

IOC, Indicators of Compromise, 56

IOC Editor, 57

IR, incident response, 48

istotne informacje

lista

- aktualnie wykonywanych i zaplanowanych działań, 63
- dotkniętych systemów, 63
- działań hakera, 63
- hostowych wskaźników zagrożenia, 63
- interesujących plików, 63
- kont, 63
- sieciowych wskaźników zagrożenia, 63
- skradzionych danych, 63
- użytych plików, 63
- zgromadzonych dowodów, 63

izolowane sieci wirtualne, 485

J

jakość monitora sieciowego, 215

jądro typu BSD, 180

K

Kali Linux, 81

katalog

- Applications, 410–413
- audit, 419, 425
- AutomaticDestinations, 367
- CustomDestinations, 367
- Developer, 410, 413
- db, 413
- dslocal, 416
- Eventlog, 312
- Library, 410, 413
- Network, 410
- opt, 413
- Prefetch, 307
- receipts, 432
- Recycler, 369
- sandbox, 421
- security, 419
- System, 410, 413
- Users, 415

katalogi

- danych aplikacji, 439
- instalacyjne aplikacji, 439
- w domenie użytkownika, 415

keylogger, 512

klawisze trwałe, 389

klienty

- poczty elektronicznej, 463
- wiadomości błyskawicznych, 472

klucz

- Active Setup, 346, 347
- CIDSizeMRU, 360
- ComDlg32, 359
- deszyfrowania SSL, 225
- główny sesji, 225
- Installed Components, 346
- KnownDLLs, 390
- LastVisitedPidlMRU, 360
- MonitorLog, 245
- MUICache, 358, 359
- OpenSavePidlMRU, 360, 361
- RecentDocs, 361
- Run, 345
- RunOnce, 345
- RunMRU, 360

- shellbag, 355
- SshHostKeys, 445
- StartCalendarInterval, 430
- TypedPaths, 361
- TypedURLs, 361
- UserAssist, 357
- klucze
 - automatycznego uruchamiania, 341, 394
 - automatycznego wykonywania, 354
 - instalatora aktywnego, 346
 - MRU, 359, 393, 394
 - rejestr, 336
 - programu SLM, 244
 - w gałęziach użytkowników, 355
- kodowanie, 501
- kolejność wczytywania bibliotek DLL, 389
- komunikacja
 - wewnętrzna, 73
 - z usługodawcami zewnętrznymi, 74
- komunikator internetowy
 - AIM, 478
 - metody analizy, 472
 - Skype, 473
- konfiguracja
 - oprzyrządowania, 443
 - serwera
 - HTTP Apache, 259
 - IIS, 261
 - sieci, 84, 91
 - systemu Windows, 336
 - środowiska, 443
 - środowiska wirtualnego, 491
 - urządzeń komputerowych, 83
 - usług, 415
 - usług w rejestrze, 342
 - użytkownika, 415
- konsola
 - at, 322
 - schtasks, 322
 - sieciowa, 223, 226
- konta użytkowników, 416
- konto
 - System lokalny, 341
 - Usługa lokalna, 342
 - Usługa sieciowa, 342
- kontrola dostępu, 93, 95
- koń trojański, 37

- koordynacja prac zespołu, 71
- kopia zapasowa
 - katalogu, 416
 - woluminu, 303
- Kosz, 369
- koszt utrzymywania zespołu, 50
- KPP, Kernel Patch Protection, 384
- kradzież danych, 32, 217
- kwarantanna programu antywirusowego, 249

L

- lider procesu naprawczego, 537, 556
- likwidacja zagrożenia, 548
- lista
 - aktualnie wykonywanych działań, 63
 - dotkniętych systemów, 63
 - działających usług, 345
 - działań hakera, 63
 - hostowych wskaźników zagrożenia, 63
 - interesujących plików, 63
 - kont, 63
 - KnownDLLs, 391
 - kontrolna, 105
 - kontrolna wykrycia incydentu, 107
 - MRU pulpitu zdalnego, 362
 - ostatnio otwieranych plików, 359
 - ostatnio uruchamianych programów, 360
 - plików DLL, 347
 - sieciowych wskaźników zagrożenia, 63
 - skradzionych danych, 63
 - szybkiego dostępu, 367
 - użytych plików, 63
 - zgromadzonych dowodów, 63
- logowanie
 - do systemu, 351
 - domena, 314
 - identyfikator sesji, 314
 - interakcyjne, 314
 - nazwa użytkownika, 314
 - proxy, 314
 - przez usługi terminalowe, 315
 - sieciowe, 314
 - typ, 314
 - użytkownika, 435
 - w celu odblokowania, 314
 - w trybie usługi, 314

logowanie
 wsadowe, 314
 z podstawowym uwierzytelnianiem, 314
 za pomocą domenowych danych
 poświadczających, 315

lokalizacje
 dzienników, 259
 plików konfiguracyjnych, 259
 plików wykonywalnych, 440
 treści, 260

LSA, Local Security Authority, 348

Ł

ładowanie usług, 344

łańcuchy, 498
 w pamięci, 381

M

Mac OS X
 podstawowe dane systemu, 410

MACE, 295

macierz RAID, 188

magazyn
 bazy danych, 263
 zarządzany, 407

malware, 484

manual programu Snort, 206

mapowanie, 332

maszyna wirtualna, 485

materiał dowodowy, 82

mechanizmy utrwalania, 386

menedżer
 kontroli usług, 320, 344
 pakietów dpkg, 441
 pakietów RPM, 441
 pamięci, 307

menu Uruchom, 360

metadane, 126, 284, 292
 dostępne w Koszu, 369
 NTFS, 292
 plików LNK, 366
 pliku, 311
 systemu plików, 432

metody
 akcji naprawczej, 540
 analizy, 271, 282
 duplikacji, 193

MFT, Master File Table, 291

Microsoft Outlook, 465
 format danych, 467
 narzędzia, 467
 przechowywanie danych, 466

Microsoft Outlook for Mac, 470
 format danych, 471
 narzędzia, 471
 przechowywanie danych, 471

miejsca przechowywania danych, 274

migawka, 485

misja zespołu RI, 72

modelowanie statystyczne, 208

modyfikowanie
 kolejności wczytywania bibliotek, 389
 systemowych plików binarnych, 388

monitor
 procesów, 509
 dodawanie filtru, 509
 sieciowy, 79, 204
 ocena jakości, 215
 wybór sprzętu, 211

monitorowanie
 systemu wykonawczego, 508
 zdarzeń, 205
 urządzeń, 197

Mozilla Firefox
 cookies, 461
 formaty danych, 458
 funkcja automatycznego uzupełniania, 461
 historia, 460
 lokalizacje, 458
 narzędzia, 462
 pamięć podręczna, 460, 462
 pobierane pliki, 460
 preferencje, 461
 zakładki, 461

MPLS, Multiprotocol Label Switching, 214

MRU, most recently used, 359

MSDN, Microsoft Developer Network, 495, 499

muteks, 379

N

nagłówki

- pliku, 494
- woluminu HFS+, 404

najlepsze praktyki gromadzenia danych, 161

naprawa, 529, 559

narzędzia

- analityczne, 386
- dla Firefoksa, 462
- do analizowania dzienników, 82
- do analizy dzienników zdarzeń, 321
- do analizy Kosza, 372
- do analizy na żywo, 158, 160, 175
- do analizy pamięci, 345, 379, 384, 385
- do analizy plików .pf, 311
- do analizy plików PE, 504
- do analizy rejestru, 363
- do analizy sieciowej, 229
- do analizy systemów, 168
- do analizy tabeli MFT, 300
- do obsługi kopii zapasowych, 275
- do przechwytywania pakietów, 212
- do tworzenia obrazów, 195
- do tworzenia obrazów dysków, 81
- do wykonywania zrzutów pamięci, 385
- Mimikatz, 381
- śledcze, 90
- YARA, 57

narzędzie

- 010 Editor, 494
- AccessData FTK Imager, 198
- AccessData FTK Imager Lite, 171, 172
- Aid4Mail, 463
- analyzerMFT, 300
- Cache Viewer, 462
- CFF Explorer, 503
- Cookie Viewer, 462
- cron, 429
- DC3dd, 195
- DCFLdd, 195
- DCode, 481
- dd, 195
- Dependency Walker, 503
- DiamondCS openports, 169
- DigestIT2004, 493
- Digital Detective NetAnalysis, 446

DNSCAP, 243

- Downloads Viewer, 462
- Emailchemy, 463
- EnCase Forensic, 199
- Event Log Explorer, 321
- fgdump, 87
- FileAdvisor, 493
- FileInsight, 494
- Foremost, 285
- GREP, 493
- hashutils, 169
- History Viewer, 462
- iBored, 404
- INDXParse, 302
- Internet Evidence Finder, 446, 465
- Internet Examiner Toolkit, 465
- JumpLister, 368
- JumpListParser, 368
- LfLe, 321
- libpff, 467
- Log Parser, 321
- LogFileParser, 303
- Mac Memory Reader, 182
- Malcode Analysis Pack, 498
- Mandiant Memoryze, 171, 174
- Mantech MDD, 171
- md5, 493
- md5deep, 493
- Memoryze for the Mac, 181
- mft2csv, 300
- Microsoft autoruns, 169
- Microsoft logparser, 169
- Microsoft procdump, 174
- Microsoft pslist, 169
- Microsoft userdump, 174
- Moonsols Windows Memory Toolkit, 171
- NetAnalysis, 465
- NirSoft DriverView, 169
- NirSoft OpenedFilesView, 169
- Nirsoft Registry Analysis Tools, 365
- NSRL, 493
- Ntsecurity.nupmdump, 174
- parser-usnjrnl, 303
- PC-Tools.net md5sums, 169
- persistence, 353
- PeView, 503
- PEiD, 501

narzędzie

- plaso, 300
- Plaso, 321
- Podgląd zdarzeń, 321
- Podłączanie pulpitu zdalnego, 362
- PsExec, 319
- PSLogList, 321
- Python-Evtx, 321
- Redline, 379
- RedWolf Forensics Prefetch-Parser, 311
- sbag, 365
- services, 353
- shellbags.py, 365
- ShimCacheParser, 364
- Simple File Parser, 367
- Skype Analityzer, 476
- Skype Log View, 476
- SkypeAlyzer, 476
- SkypeParser, 476
- SysInternals strings, 498
- ThreatExpert, 493
- TZWorks Journal Parser, 303
- TZWorks Ip, 367
- TZWorks Prefetch Parser, 311
- QExtract, 252
- rcracki_mt, 87
- setmace, 295
- SLM Browser, 245
- Snort, 211
- Sqlmap, 226
- Sysinternals PsSuite, 35
- tcpdump, 207, 211
- UserAssist Didiera Stevensa, 365
- VirusTotal, 493
- Volatility Framework, 345, 379
- winacq.exe, 199
- winen.exe, 199
- WinMD5, 493
- WinPrefetchView, 311
- Network Security Toolkit, 79
- nośniki danych
 - wewnętrzne, 76
 - zewnętrzne, 77
- NTFS, NT File System, 291
- NTP, Network Time Protocol, 234

O

- obiekt wzajemnego wykluczania, 379
- obiekty
 - COM, 349
 - pomocnicze przeglądarki, BHO, 349
- obraz dysku, 60, 81, 187, 277
- obraz logiczny, 187, 190
- obraz partycji, 187, 190
- obrazy śledcze, 192
- obszar
 - DCO, 188, 190
 - HPA, 188, 190
- ochrona danych, 76
 - osobowych, 71
- odnośniki, 366
- ograniczanie
 - komunikacji, 95
 - zasięgu incydentu, 545, 570
- okno właściwości pliku, 294
- określanie zasięgu incydentu, 139, 148
- operacja RegSetValue, 444
- operacje biznesowe, 569
- oprogramowanie
 - dla zespołu RI, 79
 - dodatkowe, 440
 - śledcze, 82, 442
 - wirtualizacyjne, 485
- oprzyrządowanie, 87, 97
- organizacja, 68
 - treści raportu, 521
- ostatnio używane elementy, MRU, 359
- oszustwa
 - typu scareware, 463
 - w ACH, 149, 151

P

- paczki aplikacji, Application Bundles, 411
- pakiet
 - FPNWCLNT, 348
 - KDCSVC, 348
 - MSI Redline, 166
 - scecli, 348
 - Sleuth Kit, 300
 - SLM, 246
 - SysInternals, 378

- pakiety
 - LSA, 348
 - powiadamiania usługi logowania, 350
 - powiadomień, Notification Packages, 348
 - uwierzytelniania, Authentication Packages, 348
 - zabezpieczeń, Security Packages, 348
- pamięć, 372
 - fizyczna, 373
 - podręczna przeglądarki, 446
- parser bufora danych o zgodności aplikacji, 340
- PatchGuard, 384
- PFF, Personal Folder File, 467
- phishing, 37, 239
- piaskownica, sandbox, 507
- PID procesu nadrzędnego, 377
- pisanie raportów, 515
- plan
 - eradykacji, 578, 580
 - likwidacji zagrożenia, 548, 552
 - naprawczy, 568
- planowanie procesu
 - eradykacji, 553
 - naprawy, 560
- platforma .NET Framework, 347
- plik
 - \\$Recycle.Bin, 369, 371
 - alokacji, 405
 - AppEvent.Evt, 312
 - Application.evtx, 312
 - atrybutów, 405
 - bookmarks.html, 459
 - config.xml, 475
 - cookies.sqlite, 459
 - dns.txt, 241
 - downloads.sqlite, 459
 - edi-source.bin, 220
 - edi-transfer.bin, 221, 222
 - index.dat, 449
 - Indicators-network.txt, 409
 - katalogowy, 405
 - launchd.plist, 430
 - Layout.ini, 307
 - main.db, 474
 - MemoryDD.bat, 171
 - named.conf.local, 239, 240
 - NTOSBOOT-B00DFAAD.pf, 307
 - ntshrui.dll, 391
 - Outlook.pst, 466
 - pagefile.sys, 382
 - places.sqlite, 459
 - prefs.js, 459
 - ProcessDD.bat, 174
 - przepelnien, 405
 - SchedLgU.txt, 325–328, 393
 - SecEvent.Evt, 312
 - Security.evtx, 312
 - sethc.exe, 126, 127, 389
 - startowy, 407
 - stronicowania, 374
 - svchost.exe, 343
 - SysEvent.Evt, 312
 - System.evtx, 312
 - tmpbkxcn.php, 228
 - ufile.bin, 497
 - userinit.exe, 351
 - wins.exe, 379
- pliki
 - .evtx, 312
 - .job, 325, 326, 392
 - .lnk, 361
 - .pf, 307
 - bazy danych Oracle, 267
 - binarne, 388
 - definicji działań typu CRON, 430
 - DLL, 347, 389, 394
 - DLL COM, 349
 - DLL GINA, 350
 - dzienników systemowych, 231
 - EVT, 312
 - hibernacji, 376
 - konfiguracji usług, 430
 - konfiguracyjne systemu, 419
 - kwarantanny programu
 - SEP, 251
 - Trend Micro OfficeScan, 255
 - VirusScan, 254
 - LNK, 366, 394
 - OST, 467
 - PE, 501
 - PFF, 467
 - pobierane z wyprzedzeniem, 310, 393
 - spakowane, 504
 - wczytywane z wyprzedzeniem, 308
 - wykonywalne przenośne, PE, 501
 - z metadanymi NTFS, 292
 - zakodowane, 501

- płatne narzędzia śledcze, 467
- pobieranie
 - danych, 81
 - zasobów z wyprzedzeniem, 306
 - zawartości pamięci, 60
- początkowe stadium włamania, 41
- podgląd zdarzeń, 321
- podpisy cyfrowe, 354
- podręcznik Snort, 131
- poła rekordu MFT, 292
- polecenie
 - arp, 177
 - at, 322
 - cat, 176
 - date, 176
 - dd, 195
 - dmesg, 197
 - dpkg, 176
 - file, 496, 497
 - find, 177
 - ifconfig, 177
 - kextstat, 177
 - kldstat, 177
 - ls, 177
 - lsmod, 177
 - lsof, 177
 - md5, 177
 - mount, 176
 - netstat, 177
 - pkg_info, 176
 - ps auxwwwem, 177
 - pslist, 35
 - rpm, 176
 - sc, 344
 - schtasks, 324
 - tasklist, 345
 - tasklist /svc, 345
 - uname, 176
 - w, 176
- połączenia sieciowe, 381
- połączenie
 - C2, 36
 - FTP, 32
 - RDP, 32, 33
- powiadomienia usługi logowania, 350
- powłoka logowania, 351
- priorytety śledztwa, 113
- procedury komunikacji, 73
- proces, 318, 376
 - eradykacji, 549, 553, 581
 - likwidacji zagrożenia, 548, 564
 - naprawczy, 529–532, 559
 - studium przypadku, 567
 - wybór członków zespołu, 569
 - reakcji na incydent, 53
 - svchost.exe, 345
 - winlogon.exe, 350
- program
 - AutoRuns, 364
 - Altiris, 247, 248
 - Altiris Application Metering, 247
 - Altiris Client Management Suite, 246
 - Apple Mail, 469
 - BKDNS, 32
 - BKDOOR, 32
 - cardharvest.exe, 36
 - CFF Explorer, 503
 - cmd.exe, 360
 - DumpIt, 385
 - EnCase, 442, 467
 - EnCase v6, 278
 - FTK, 442, 467
 - FTK Imager, 192, 385
 - ftp.exe, 217
 - GFI Sandbox, 507
 - JumpLister, 367
 - Libpff Project, 467
 - libvshadow, 305
 - LiME, 179
 - Linux Memory Extractor, 179
 - lsass.exe, 381
 - malware.exe, 351
 - Mandiant Redline, 353
 - McAfee VirusScan, 252
 - Memoryze, 384
 - Microsoft Outlook, 465
 - mimikatz.exe, 37
 - MUICacheView, 359
 - NetWitness Investigator, 230
 - OllyDbg, 504
 - plutil, 413
 - PROXY, 32
 - PsExec, 320
 - PuTTY, 444

Redline, 165–167, 353, 378, 383
 RegRipper, 363
 rifiuti2, 372
 SEP, 250
 services.msc, 360
 Shadow Explorer, 305
 SLM, 244
 Snort, 206
 Software Management Suite, 244
 SysInternals Autoruns, 353
 System Center Configuration Manager, 131
 tcpdump, 129
 Trend Micro OfficeScan, 255
 VirtualBox, 491
 VMware, 491
 Volatility Framework, 377, 383, 386
 VSC Toolset, 305
 Windows Registry Decoder, 363
 Wireshark, 217–227, 512
 ZoomIt64.exe, 360
 programy
 antywirusowe, 89, 249
 do pakowania, 504
 do zarządzania przedsiębiorstwem, 243
 do zrzucania skrótów haseł, 484
 rejestrujące naciskane klawisze, 512
 prosty duplikat, 190
 protokół
 AFP, 427
 DHCP, 235
 IMAP, 465
 POP, 465
 RDP, 32
 przechowywanie danych
 konfiguracyjnych, 439
 programu Apple Mail, 470
 programu Outlook, 466
 przechwytywanie
 danych, 205
 pakietów, 212
 zdarzeń, 384
 przeglądarka internetowa, 445
 Google Chrome, 453
 Internet Explorer, 447
 Mozilla Firefox, 458
 przetwarzanie artefaktów, 303
 przydział adresów IP, 235

przygotowanie na incydent
 infrastruktury informatycznej, 83
 organizacji, 68
 zespołu RI, 72
 przystawka services.msc, 344
 public relations, 569
 punkty
 udostępniania, 417
 zaczepienia IAT, 384

R

raport, 515
 o stanie sprawy, 75
 z analizy, 75
 z przeprowadzonych czynności, 75
 ze śledztwa, 75
 raportowanie, 64
 raporty
 format, 518
 organizacja treści, 521
 recenzja, 524
 styl, 518
 treść, 521
 RAT, remote access trojan, 37
 RDP, Remote Desktop Protocol, 32, 362
 readresator systemu plików, 305
 reakcja na incydent, IR, 27, 48, 50, 53, 530
 analiza danych, 60
 czynności naprawcze, 62
 czynności wstępne, 54
 identyfikowanie systemów, 58
 raportowanie, 64
 rejestrwanie istotnych informacji, 63
 śledztwo, 54
 tropy wstępne, 55
 wskaźniki zagrożenia, 56
 zachowywanie dowodów, 59
 zasady, 69
 reguły automatycznego wykonywania, 351
 rejestr systemu Windows, 330
 analiza, 336
 dane, 332
 klucz, 332
 klucze, 336
 odbijanie, 335
 przekierowywanie, 335
 wartości, 332

- rejestrowanie
 - danych DNS, 243
 - debugowania, 240
 - istotnych informacji, 63
 - nagłówków, 207
 - pakietów, 207
 - zapytań DNS, 240
 - zapytań SELECT, 265
- rekonesans wewnętrzny, 42
- rekordy rezydentne, 293
- repozytorium dokumentów, 129
- RFC, Request for Comments, 129, 235
- rodzaje
 - monitoringu sieciowego, 205
 - oprogramowania, 81
- routerzy, 231
- rozszerzenia
 - do Firefoksa, 457
 - paczek, 411
 - powłoki, 349
- RTIR, 64
- ruch
 - na serwerze, 210
 - poziomy, 315
 - SSL, 227
- ryzyko, 69
 - infekcji, 485

S

- sandbox, 507
- SANS, 70
- schemat
 - ograniczonego środowiska finansowego, 573
 - procesu naprawczego, 532
 - sieci działu finansowego, 94
 - sieci przedsiębiorstwa, 92
- Security Onion, 79
- segmentacja sieci, 92
- sekcje, 379
- sektor rozruchowy, 188
- SEP, Symantec Endpoint Protection, 250
- serwer
 - BIND, 239
 - DHCP, 150, 231
 - DHCP ISC, 238
 - DNS, 239, 240
 - HTTP Apache, 259
 - IIS, 260
 - NTP, 234
 - SSH, 444
- serwery
 - baz danych, 263
 - proxy, 93, 98
 - sieciowe, 257
- sesja
 - RDP, 362
 - SSL, 224
- sieć
 - dokumentacja, 97
 - kontrola dostępu, 92
 - ograniczanie komunikacji, 95
 - oprzyrządowanie, 97
 - przedsiębiorstwa, 92
 - segmentacja, 92
 - usługi sieciowe, 98
 - VPN, 38
- SIEM, Security Information and Event Management, 38
- skład zespołów śledczych, 49
- składanie pozwu, 135
- skrót MD5, 122, 353, 493
- skrypt
 - jobparser.py, 327
 - landesk_slm.py, 245
 - shellbags.py, 365
 - ShimCacheParser.py, 340
- skuteczność wskaźnika, 131
- Skype
 - artefakty, 474
 - narzędzia, 476
 - preferencje, 475
 - przechowywanie dzienników, 473
- SLM, Software License Monitoring, 244
- Snare dla Windows, 88
- Snort IDS and IPS Toolkit, 131
- SO, Security Onion, 213
- sortowanie szkodliwych programów, 483
- sprawdzanie stanu usługi, 344
- sprzętowe blokady zapisu, 193
- SQL injection, 31
- SSDT, System Service Dispatch Table, 384
- strategia, 62
 - na przyszłość, 582

strefa
 czasowa, 105
 uderzeniowa, strike zone, 552
 zdemilitaryzowana, DMZ, 31, 223, 573

struktura
 kluczy shellbag, 356
 Kosza, 369
 nagłówka woluminu, 403
 ograniczonego środowiska finansowego, 571
 rekordu pliku MFT, 293

strumień ADS, 298

studium przypadku
 Certyfikat autentyczności, 37
 Gdzie są pieniądze, 31

styl raportu, 518

system
 monitorowania sieci, 211
 operacyjny, 276
 plików, 395
 HFS+, 400
 NTFS, 291
 zapobiegania włamaniom, HIPS, 89

systemy
 BSD, 181
 do przechwytywania całej treści, 98
 do zarządzania sprawami, 64
 IDS, 207
 OEM, 188
 operacyjne, 81
 wykrywania intruzów, 97

szeregowanie systemów, 59

szkodliwe
 oprogramowanie, malware, 484, 492
 reguły automatycznego wykonywania, 351
 witryny internetowe, 488

szkolenie
 użytkowników, 71
 zespołu RI, 76

szperanie w systemie, 42

szukanie, *Patrz* wyszukiwanie

szyfrowanie typu end-to-end, 35

Ś

ślady
 kradzieży danych, 281
 sesji interaktywnych, 365

usuniętych plików, 394
 wykonywania pliku, 393

śledzenie procesów, 318

śledztwo, 47, 54
 badanie aplikacji, 441
 definicja celów, 272
 dowody, 311
 dowody ruchu poziomego, 362
 prawidłowe rozpoczynanie, 103
 priorytety, 113
 robienie notatek, 111
 tworzenie duplikatów, 186
 w systemach Mac OS X, 399
 w systemach Windows, 289
 w terenie, 77
 we własnej siedzibie, 78
 weryfikacja, 131
 zbieranie danych, 274
 zbieranie faktów, 104

środki zaradcze, 542
 opracowywanie, 542
 wdrażanie, 542

środowisko do sortowania, 489

śródliniowy punkt zaczepienia, 384

T

tabela MFT, 392, 394

tablica
 IAT, 384
 IDT, 384
 SSDT, 384

taktyka, 62

technika MPLS, 214

techniki naprawcze, 529

testowanie sensowności, sanity checking, 286

testy
 penetracyjne systemów, 572
 wstępne, 536

trafienie, hit, 58

tropy, leads, 118
 wewnętrzne, 133
 wstępne
 istotność, 56
 przydatność, 56
 szczegółowość, 56
 zamienianie we wskaźniki, 120
 zewnętrzne, 134

tworzenie

- dokumentacji, 82
- duplikatów, 186
- filtru, 509
- obrazu
 - dysku, 81, 188
 - logicznego, 190
 - partycji, 190
 - systemu, 433
- systemu monitorowania sieci, 211
- wskaźnika, 121
- wskaźników zagrożenia, IOC, 56, 82
- zadań, 322, 324
- zespołu naprawczego, 536
- tylne drzwi, backdoor, 31, 39
- typ weryfikacji, 132

U

- UAC, User Access Control, 163
- uchwyty, 378
- układ
 - dysku, 188
 - systemu plików, 410
- upoważnienie, 50
- uprawnienia do wyszukiwania informacji, 49
- uruchamianie
 - aplikacji, 443
 - systemu, 435
 - szkodliwego programu, 508
- urządzenia
 - komputerowe, 84
 - zarządzanie, 85
- usługa
 - ASL, 423
 - DHCP, 234, 235
 - DHCP ISC, 237
 - GINA, 350
 - Harmonogram zadań, 325
 - katalogowa, 416
 - LanmanWorkstation, 343
 - launchd, 429
 - LSA, 348
 - PsExec, 319
 - Spotlight, 407
 - usbmuxd, 427
 - wudfsvc, 344

usługi

- dla przedsiębiorstw, 233
- infrastruktury sieciowej, 234
- pomocnicze, 420
- sieciowe, 98, 276
- systemu plików, 407
- systemu Windows, 319, 341
- terminalowe, 362
- ustalanie oczekiwań, 114
- ustanowienie punktu wejścia, 41
- ustawienia
 - konfiguracyjne launchd, 430
 - oprządkowania, 443
 - zgodności, 339
- usunięte pliki, 293
- uwierzytelnianie
 - dwuskładnikowe, 93
 - Kerberos, 348
 - szyfrowane, 348
- uzyskiwanie informacji, 135
- użycie Kosza, 371

V

- VAD, Virtual Address Descriptor, 380
- VSC, Volume Shadow Copy, 303

W

wartość

- AppInt_DLLs, 348
- EnablePrefetcher, 308
- HostingAppList, 308
- ImagePath, 343
- rejestru AppInt_DLLs, 347
- ServiceDll, 343
- Shell, 351
- StubPath, 347
- Userinit, 351
- wdrażanie
 - czujnika sieciowego, 214
 - wskaźników zagrożenia, 57
- weryfikacja, 131
- wewnętrzna składnica wiedzy, 83
- węzeł sharepoints, 417
- Windows Server 2003, 236
- Windows Server 2008, 236

Windows Server 2012, 236
 wirtualne środowisko, 485
 wirtualny deskryptor adresów, VAD, 380
 wirus
 Flame, 348
 Zeus, 378
 włamanie
 do usługi sieciowej, 223
 metodą RFI, 560
 własności użytkownika, 417
 właściwości pliku, 294
 wolne miejsce w pliku, 285
 wolumin HFS+, 401
 WRP, Windows Resource Protection, 388
 wskaźnik
 Emerging Threats, 206
 rejestr, 127
 systemu plików, 127
 wskaźniki
 anomalne, 120
 hostowe, 120, 121
 metodyczne, 120
 oparte na właściwościach, 120
 sieciowe, 120, 127
 zagrożenia, 56, 82
 formaty, 58
 wdrażanie, 57
 wstępna akcja naprawcza, 574
 wstrzykiwanie procesów, 382
 wtyczka
 apihooks, 384
 OllyDump, 505, 506
 wybór członków zespołu, 569
 wyciek danych klientów, 144, 148
 wykonanie obrazu dysku, 60
 wykrywanie
 incydentów, 101, 107
 szkodliwych usług, 352
 wynajmowanie firmy konsultacyjnej, 51
 wyszukiwanie
 anomalii, 281
 danych aplikacji, 439
 informacji, 492
 informacji w przedsiębiorstwie, 49
 nazwy pliku, 512
 usuniętych plików, 293
 wskaźników zagrożenia, 82

wyświetlanie
 ADS, 299
 listy kopii woluminów, 305

Z

zabezpieczenie KPP, 384
 zachowywanie dowodów, 59
 zadania
 cykliczne, 387
 zaplanowane, 322, 323, 429
 zajęcie pozycji, 62
 zakończenie misji, 43
 zalecenia, 582
 strategiczne, 557
 załadowane sterowniki, 381
 zapewnienie nieprzerwanego dostępu, 42
 zapisywanie
 informacji o ataku, 112
 ruchu DNS, 243
 zapory sieciowe, 97, 231
 zarządzanie
 przedsiębiorstwem, 243
 środkami, 85
 zasady
 bezpieczeństwa, 70
 dopuszczalnych działań, 70
 dostępu zdalnego, 70
 korzystania z internetu, 70
 zasięg incydentu, 139, 148, 151, 545, 570
 zasoby śledcze, 78
 zaufane pliki binarne, 168
 zbieranie
 danych, 153
 dodatkowych, 108
 na żywo, 155
 najlepsze praktyki, 161
 narzędzia własne, 168
 w systemach uniksowych, 174
 w systemach Windows, 165
 w systemach z jądrem typu BSD, 180
 z jądra Linux, 178
 zestawy narzędzi, 165
 dowodów początkowych, 142
 dzienników, 231
 informacji, 159, 161
 informacji z pamięci, 170

- zdarzenia, 205, 312
 - bezpieczeństwa informatycznego, 38
 - dostępu do sieci, 231
 - dotyczące bezpieczeństwa, 312
 - dotyczące zarządzania kontem, 318
 - logowania, 313, 315
 - sieciowe, 231
 - usług, 319
 - uwierzytelniania Kerberos, 317
 - zmiany zasad, 318
- zdarzenie
 - CacheInteractive, 315
 - CreateFile, 511
 - inspekcji procesu, 318
 - NetworkCleartext, 314
 - NewCredentials, 314
 - RemoteInteractive, 315
- zdobywanie tropów, 117
- zespół naprawczy, 36, 536
 - członkowie, 539
 - lider, 537
- zespół RI, 48, 51, 569
 - członkowie, 49
 - definiowanie misji, 72
 - dostęp do konfiguracji sieci, 97
 - informowanie o wynikach śledztwa, 75
 - komunikacja wewnętrzna, 73
 - komunikacja z usługodawcami, 74
 - koszt utrzymywania, 50
 - ocenianie przydatności kandydata, 52
 - oprogramowanie, 79
 - procedury komunikacji, 73
 - sprzęt, 76
 - tworzenie dokumentacji, 82
 - zasoby, 76
 - zatrudnianie, 51
- zewnętrzne firmy informatyczne, 70
- zewnętrzni eksperci, 51
- zeznania naocznych świadków, 64
- zgłaszanie incydentu, 135
- zlecanie zadań, 50
- złośliwe oprogramowanie, 32
- zmiana
 - bibliotek systemowych, 231
 - konfiguracji i procesów, 485
 - kont, 317
 - ustawień zabezpieczeń, 317

- znaczniki czasu, 294
 - \$FN, 297
 - \$SI, 295
 - MACE, 295
 - rejestru, 333
- znak #, 323
- zrzut macierzy RAID, 201
- zrzut pamięci, 81, 178
 - dla jednego procesu, 174
 - jądra, 375
 - kompletny, 170
 - mały, 375
 - pełny, 375
 - pojedynczego procesu, 182
 - w systemie Apple OS X, 181
- zrzuty awaryjne, 375
- zwiększanie
 - poziomu bezpieczeństwa, 90
 - uprawnień, 41

Z

- źródła
 - danych, 274
 - komputery stacjonarne, 274
 - kopie zapasowe, 275
 - laptopy, 274
 - magazyny danych, 275
 - nośniki, 275
 - systemy serwerowe, 275
 - urządzenia przenośne, 275
 - urządzenia sieciowe, 275
 - usługi chmurowe, 275
- dowodów, 434
- informacji
 - aplikacja, 276
 - czasowych, 392, 433
 - dane użytkownika, 276
 - system operacyjny, 276
 - usługi sieciowe, 276
- śladów, 392

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

Helion SA

Bądź czujny i nie daj się zaskoczyć!

Pomiędzy administratorami systemów informatycznych a cyberprzestępcami trwa ciągły wyścig zbrojeń. Ewoluuja zarówno stosowane zabezpieczenia, jak i metody kradzieży — jedne i drugie stają się coraz bardziej wyrafinowane. W grę wchodzić przecież duże pieniądze, prestiż, zaufanie, a bywa, że stawka jest o wiele większa. Praca osoby zajmującej się bezpieczeństwem urządzeń informatycznych wymaga ogromnej wiedzy, zmusza do bezustannej nauki, ciągłej analizy i doskonalenia procedur, a przede wszystkim do konsekwentnego wyciągania wniosków z wykrytych incydentów.

Niniejsza książka jest wyczerpującym podręcznikiem bezpieczeństwa systemów informatycznych, a ściślej rzecz ujmując — procedur reagowania na incydenty bezpieczeństwa. To lektura obowiązkowa zarówno dla osób z najwyższego kierownictwa, jak i dla koordynatorów oraz specjalistów zajmujących się bezpieczeństwem systemów informatycznych. Przedstawiono tu sposoby przygotowania zabezpieczeń, ale także opisano, co należy zrobić (i w jakiej kolejności) w przypadku wykrycia ich naruszeń. Co ważne, ta wiedza jest aktualna i oparta na najlepszych doświadczeniach wybitnych specjalistów.

Przedstawiono tu między innymi:

- zasady budowy infrastruktury umożliwiającej metodyczne reagowanie na incydenty bezpieczeństwa
- metody wykrywania śladów włamań i identyfikacji wskaźników zagrożeń
- sposoby prowadzenia czynności śledczych i analizy danych zgromadzonych w tym procesie
- metodykę analizy szkodliwego kodu
- techniki raportowania procesów reakcji na incydent
- zasady tworzenia i wdrażania kompleksowych planów naprawczych

Jason T. Luttgens, Matthew Pepe i Kevin Mandia — od wielu lat są związani z bezpieczeństwem systemów informatycznych oraz informatyką śledczą. Przeprowadzili wiele śledztw w sprawie szpiegostwa przemysłowego czy kradzieży danych, w tym danych z kart kredytowych; zajmowali się także badaniem i rozwojem metod śledczych, testowaniem sprzętu i oprogramowania. Wszyscy trzej pracowali w instytucjach państwowych (Air Force) i agencjach rządowych (NASA).

Helion

40879 numer katalogowy

księgarnia internetowa

<http://helion.pl>

zamówienia telefoniczne

0 801 339900

0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:

• <http://helion.pl/promocje>

Książki najchętniej czytane:

• <http://helion.pl/bestsellery>

Zamów informacje o nowościach:

• <http://helion.pl/nawosci>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
<http://helion.pl>

sięgnij po WIĘCEJ

KOD KORZYŚCI

ISBN 978-83-283-1483-2

9 788328 314832

Informatyka w najlepszym wydaniu

cena: 99,00 zł